

ஓம் சாய் ராம்

சாயி மார்க்காம்



இலங்கை மீசு சத்ய சாயி நிலையங்களின்
காலரண்டு இதழ்

சாயி மார்க்கம்

SAI MARGAM (TAMIL)

மலர் 8
இதழ் 24

ஓரே ஓரு மதம்
அது அன்பு எனும் மதம்

ஜூலை - செப்டெம்பர் 2001

பொருளடக்கம்

01.	நானிருக்கப் பயம் ஏன்?	01
02.	கவாமியின் பாடசாலை நாட்கள்	02
03.	எமது மனம் நிறைய	07
04.	எழுத்துக்கு எழுத்து பிசுகாத சீடன்	08
05.	சமூகத்தில் அன்பு மயமான வாழ்க்கையை உருவாக்கி எங்கும் நீக்கமற நிறைந்த இறை தந்துவத்தில் நம்பிக்கை வளர உதவுதல்	10
06.	ஆபத் பாந்தவாய நம:	14
07.	நான் நாங்கள் அவன்	16
08.	அன்புடன் எம்மைக் காப்பீர்	18
09.	சாயி சுப்ரபாதம்	19
10.	தேவி நவராத்திரியின் சிறப்பு	21
11.	சேவைச் செய்திகள்	26

இலங்கையில் தனிப்பிரதி

ரூபா 25/-

வருட சந்தா (4 பிரதிகள் தபால் செலவு உட்பட)

ரூபா 100/-

வெளிநாடு வருட சந்தா

US டொலர் 10

காசோலை பணக்கட்டளைகளை ஆசிரியருக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

தபால் கந்தோர் : நல்லூர்.

ஆசிரியர்: பேராசிரியர் செ. சிவஞானசந்தரம் (நந்தி)

துணை ஆசிரியர்கள்: ஸ்ரீ. S. R. சரவணபவன், ஸ்ரீ. V. K. சபாரத்திளம்

நிருவாக அலுவலகம்:

“சத்தியம்”,

681/2, பருத்தித்துறை வீதி,

நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.

நான்குக்கப் பயம் ஏன்?

ஸ்ரீ. ச. சிவஞ்சாமல் ஜயா
மத்திய ஆலோசகர்

பகவான் பாபா! என் இப்பாடச் சொன்னார்? எங்களினையே பயம் என்ற உணர்வு அனேகமாக உண்டு என்ற காரணத்தால். எதற்காக இந்தப் பயம்? எங்கள் ஆத்மா அற்றுப் போகப் போகிறதே என்ற காரணமாக இருக்க முடியாது. ஆத்மா அழியாது என்பது எவருக்கும் தெரிந்த தத்துவம். அப்போ எதற்கு அஞ்சகிறோம். ஆத்மாவைவிட எங்கள் ஒவ்வொருவரையும் அடையாளம் காட்டிக் கொள்ளும் ஒரு பகுதி இருக்கிறதே. அந்தப் பகுதிக்கே ஆயத்து என்று திகில் அடைகின்றோம். இந்தப் பகுதியை உடம்பு, மனம் என்ற பிரிவுகளில் அடக்கலாம். இந்தப் பிரிவுகளுக்குச் சொந்தமானவை தான் நான், என்னுடையவை என்ற காரியங்கள் எல்லாம்.

தேகாரோக்கியம், சொத்து குடும்பம், அந்தஸ்து, செல்வாக்கு, தொழில் இவை போன்றவை எல்லாம் நமது உடலைப் போன்று நிலையற்றவையாகும். நிலையற்றவை பாதிக்கப்படும் போது, அல்லது அழியும்போது கவலை, பயம் ஏற்படுகின்றது. இவையெல்லாம் நிலையற்றவை. நிலையானதை நான் காட்ட வந்திருக்கிறேன். எனது பணியை நீங்கள் அறிந்து கொண்டு அதில் அசையாத நம்பிக்கை வைத்தால் உங்களுக்கு பயம் ஏன் வரவேண்டும் என்று பகவான் கேட்கிறார். நாம் உடம்பன்று, மனமன்று, புத்தியன்று, சித்தம், அன்று நாம் அழியாத ஆத்மா என்று பகவான் போதிக்கிறார். இந்த அறிவை அடைந்துவிட்டால் பயம் நிரந்தரமாக எம்முடு விட்டு விலகி விடும். ஆனால் அந்த அறிவை நாம் அடைய முடியுமா?

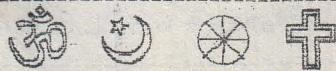
இந்தக் கேள்விக்கும் “நான் இருக்கப் பயம் ஏன்?” என்ற கேள்வி க்கும் ஒரு தொப்பு இருக்கிறது. பூர்வ ஆத்ம போதம் பெற்றவர்களுக்கு உயர்

நத நிலையிலே நின்று கொண்டு பயம் என்ற சிந்தனையே தீவிரமாக வாழ முடியும். பெரும்பான்மையான மற்றவர்கள் தங்களுக்கு ஏற்படும் சாதாரண பயங்களுக்கு பகவானின் அருள் கிடைக்குமா என்ற கேள்வியைத்தான் கேட்பார்கள். கஷ்டமான நோய் ஒன்று வந்து விட்டது, அல்லது நாம் வாழும் நாட்டிற்கு அப்து வந்துவிட்டது என்ற சந்தர்ப்பத்தில் “நான் இருக்கப் பயம் ஏன்?” என்ற ஆறுதல் எவ்வளவு பயனைத் தரும் என்ற கேள்வி எழுகின்றது. இந்தப்பயன் நம்பிக்கையைப் பொறுத்து ஏற்படும்.

நாம் பகவான் பாபாவின் சமகாலத்தில் வாழ்கின்றோம். இது கிடைத்தற்கரிய பேரு. பகவான் பாபா பூர்வ அவதாரம் என்ற நம்பிக்கை எல்லோருடைய மனதிலும் ஆழமாகப் பதிய வேண்டும். எது வந்தாலும், எது நடந்தாலும் பகவான் எங்களைக் கைவிட மாட்டார்.

“தன்னியல்பாக, பிரயத்தனம் இன்றிதாய் தன் குழந்தைகளைக் காப்பாற்றுவது போல, பசு தன் கண்ணுக்களைக் காப்பாற்றுவது போல, கண்ணை இமைகாப்பாற்றுவது போல பரிபூரண பரிசுத்த பகுதியுடன் தன்னை வணங்குபவர்களை இறைவன் எக்காலத்திலும் எல்லா வகையிலும் காப்பாற்றுவான்”. இந்த உண்மையை வாழ்க்கையில் அனுபவத்திலே கண்டோர் கணக்கில் அடங்கா. எத்தனையோ பேராபத்துகளிலிருந்து சாயிராம், சாயிராம் என்று இருந்துவை சொல்லியே காப்பாற்றுப்பட்டோர் பல லட்சம். இந்த அனுபவம் உலகளாவிய ரத்தியில் தினாரும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. இந்த வாய்ப்பை ஏன் நாமும் பெற முடியாது. கேளுங்கள்! நான் காத்துக் கொண்டே இருக்கிறேன் எங்கிறார் பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபா.

* * * * *



சுவாமியின் பாடசாலை நாட்கள்

(மாணவர்களுக்காக சுவாமி வழங்கிய அருள்களை ஆங்கிலத்தில் தொகுத்தவர்கள் சாயி சகோதரர் எம். சம்தோ, சாயி சகோதரிகள் கே. ஹிரா, என். தகாகி ஆகியோர் பாலவிகாஷ் மாணவர்களுக்கு சுவாமியின் வாழ்க்கையிலிருந்து மேற்கொள்கள் காட்டுவதை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று அகில உலக பாலவிகாஷ் குருமார்களின் மகாநாட்டில் தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டது. இக்கட்டுரைத் தொடர் பாலவிகாஷ் மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் கூடிய பயனுடையதாக இருக்குமென்பதால் பிரசரிக்கப்படுகிறது) - ஆசிரியர்

மாணவர்கள் சக மாணவர்களுடன் கூடிப் பழகுவது எப்படி? மாணவப் பருவத்தினர் கடைப்பிழிக்க வேண்டிய ஒழுங்குமுறைகள் என்ன? வரம்பெல்லைகள் என்ன? இவற்றை விளக்கிக் காட்ட பள்ளி நாட்களில் நான் பரிந்த செயல்களிலிருந்து உதாரணங்களை எடுத்துக் கூறப்போகிறேன்.

புட்டப்ரத்தி ஒரு சிறிய கிராமம், இது எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த உடல் ('இது') புட்டப்ரத்தியை விட்டு எங்கும் போனது கிடையாது. வேறொந்த இடமும் தெரியாது. இப்பழியிருக்க புக்கப்பட்னம் என்ற ஊருக்கு 'இது' புறப்பட்டது. அங்கே ஒரு பாடசாலையில் ஈ.எஸ்.எல்.சி வகுப்புப் படிப் பித்தார்கள். 'இது'வும் அந்த வகுப்பிலே சேர்ந்து படித்தது.

�.எஸ்.எல்.சி வகுப்புக்கு அந்த நாட்களில் தான் பொதுத் தேர்வு ஆரம்பமாயிற்று. அந்தத் தேர்வு பெறு கொண்டா என்ற ஊரில் நடைபெற இருந்தது. அந்தக் காலத்தில் புக்கப்பட்னத்திலிருந்து பெறுகொண்டா போவதென்றால் அமெரிக்காவுக்கோ, ரஷ்யாவுக்கோ போவது போன்ற மிக நீண்ட பயணமாயிருக்கும். அன்றைய நிலவரம் அப்படி. அந்த நாட்களில் புக்கப்பட்னத்துக்கு பஸ் இல்லை. ஏன், புக்கப்பட்னத்துக்கென்று ரோடே இல்லை. பிறகு ஒரு ரயில் மாத்திரம் வந்தது. கிராம மக்களுக்கு அது ஒரு மாபெரும் காட்சி.

கிராமத்துச் சனங்கள் அப்போது புகைவண்டியைப் பற்றி விசித்திரமான கதைகள் பேசினார்கள். பாம்பைப் போன்ற ஏதோ ஒன்று தண்டவாளத் திலே ஊர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கிறது என்பார்கள். அதற்கு ஒந்தூக் கண்; அது முன்னாலே மின்னிக் கொண்டிருக்கிறது என்பார்கள். புகை வண்டியைப் பற்றிய பேச்சு இப்படி விசித்திரமாக இருந்தது.

இப்படி நிலைமை இருக்க, நான் தனியாகப் பிரயாணம் போக வேண்டியிருந்தது. இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையில் தனியாகப் கோகிறானே, அதுவும் நெடுஞ்சாரம் போகிறானே, வழியில் ஏதும் நடக்காதா என்று 'இதன்' அம்மாவுக்கு ஒரே யோசனை. என்றாலும் எனக்குத் தின்பதற்கென்று இனி படிப் பகைகளும், வேறு தின்பண்டங்களும் தயார் செய்தார். சாப்பாட்டுப் பெட்டி பாவனையில் இல்லாத காலம். தயாரித்த பண்டங்களை ஒரு துணிப் பொதியிலே முழந்து என்னிடம் தந்தார்.

அதோடு அம்மா,அப்பா ஏனைய சொந்தக்காரர்கள் எல்லோரும் நான் எங்கோ நெடுஞ்சொலைவு போவது போல் கண் கலங்கிக் கொண்டு நின்றார்கள். ஏருமை மாட்டு வண்டிபூட்டி அவர்களும் என்னுடன் புக்கப்பட்னம்வரை வந்தார்கள்.

எட்டுப் பையன்கள் சேர்ந்து பெறுகொண்டா செல்வதற்கு ஒரு

மாட்டு வண்டியைக் கவிக்கு ஊர்த்தி தீணோம். அந்த டெட்டுப் பேர்களுக்குள் ஒரு ஆசிரியரும் இருந்தார். ரோடு சமதளமாக இல்லை. ஏற்றையக் குள்ளும் குழிகளும் இருந்த ரோட்டிலே எமது பிரயாணம் நடந்தது. ஒரு மைல் தூரமளவுக்கு மேடு பள்ளங்கள் மோசமாக இருந்ததால் நாங்கள் அழக்கடி இறங்கி ஏற்வேண்டியிருந்தது. இறங்கு வோம்; வண்டியோடு நடந்து சென்று பிறகு ஏறுவோம். அப்படிப் பார்த்தால் ஒரு மைல் தூரம் போக மெய்யாக நாங்கள் ஜந்து மைல்கள் நடந்தோம் எனலாம். வண்டியில் ஏறி இறங்கும் கஷ்டத்தில் பார்க்க நடப்பது கலப்பாக இருந்தது. எல்லோரும் சிறுபையன்கள். அவர்களுள் நான் ஆகச் சிறியவன். ஆசிரியர் சின்னஞ் சிறியவர்களை திரும்பத் திரும்ப தூக்கி வெளியே இறக்கிவிடுவார். பிறகு வண்டிக்குள் தூக்கி விடுவார்.

காலை ஜந்து மனிக்குப் பூர்ப்பட்ட நாங்கள் வழிநெடுகிலும் இவ்விதமாகப் பிரயாணம் செய்து இருவூன்பது மனிக்குப் பெனுகொண்டாவை அடைந்தோம். பெனுகொண்டாவில் எமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய வசதி எதுவும் இல்லை. தங்குவதற்கு இடமில்லை. வேண்டுமானால் கூடாரங்களில் தங்கலாம். நகர்க் கற்றுப் பூர்த்தில் எப்போதும் கூடாரங்கள் இருந்தன.

அவரவர் பொருட்களோடு கூடாத்துக்குப் போனோம். சாமான்கள் இருந்தன: சாப்பாட்டை நாங்களே சமைத்து நாங்கள் எல்லோரும் சாப்பிட்டோம். சமையல் வேலையை நான் கவனித்தேன். சமையல் சாமான்கள் எல்லாம் வீட்டிலே தயாரிக்கப்பட்டவை. சிறிதளவு சட்டிப் பொடி, சிறிதளவு சாம்பார்ப்பொடி தந்திருந்தார்கள். கூடாரத்திலே தங்கி, முன்று நாட்கள் பொழுதைக் கழித்து, சொந்தமாய்ச் சமைத்துச் சாப்பிட்டு எப்படியோ தேர்வும் எழுதினோம்.

நான் உங்களுக்குச் சொல்லப் போவதைக் கொண்டு எனக்குப் பிரயெரடுப்பதற்காக அல்லது பெறுமை தேடிக் கொள்வதற்காக இவற்றைச் சிசால்கிடுகின்றேன்று என்னிவிடக் கூடாது. மெய்யாலுமே அந்தத் தேர்வில் நான் மட்டுமே தேவினேன் அதுவும் முதல் தரத்தில் மற்றவர்கள் அனைவரும் தவறிவிட்டார்கள்.

எல்லாச் சிறுவர்களும் சின்னஞ் சிறியவர்கள். ஈ.எஸ்.எல்.சி வகுப்புக் குப் பொதுத்தேர்வு இப்பொதுதான் வந்திருக்கிறது. ஆசிரியர்களின் கண்டிப்பு மிகக் கடுமை. காகிதம் இருக்கிறதாவென்று சிறுபையன்களின் சட்டைப் பைகளையும் சோதித்தார்கள். என்ன பொருளும் உள்ளே கொண்டு செல்ல அனுமதிக்கப்படவில்லை. பென்சில், இறப்பர், கடதாசி எல்லாம் ஆசிரியர்களினால் தாப்பட்டன. இந்தக் கெடுபிடி சிறுவர்களை சஞ்சலமமடையச் செய்துவிட்டது. அவர்களால் நல்லபடியாகத் தேர்வு எழுதமுடியவில்லை.

ராஜூ மாத்திரம்தான் அந்தத் தேர்வில் சித்தியடைந்து முதல் தாத்தையும் எட்டியிருந்தான் என்ற சேதி பெனுகொண்டாவிலும் மற்றும் நகர்டூர்வும் சனங்களுக்குத் தெரியவந்தது. அந்த நாளை விசேஷமாகக் கொண்டாடுவதற்காக ராஜூவை மாட்டுவண்டியில் ஏற்றிக் கிராமத்திலே ஊர்வலமாக அழைத்து வரவேண்டும் என்று விரும்பினார்கள்.

ஈ.எஸ்.எல்.சி தேவியின் புக்கப்படணத்திலே மேலே படிப்பதற்கு வகுப்புகள் இல்லை. எனவே ‘இதன்’ அன்னனான் சேஷன்.ராஜூ படிப்பைத் தொடர்வதற்காக தனது மனைவி வழி மாமியார் ஊரான் கமலாப்பூருக்கு ‘இதனை’க் கூட்டிப் போனார். கமலாப்பூர் கரப்பூருக்குக் கீட்டியதாய் அதற்கு ஒரு சில மைல்கள் தாரத்தில் இருக்கிறது. கமலாப்பூர் ஒரு தமிழ் நகரம்.

கமலாப்புருக்கு அழைத்துச் செல் லப்பட்ட நான் அங்கே ஒரு நடுத்தர நிலைப் பள்ளியில் முன்றாம் வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டேன். அங்கே நிலைமை இருந்த மாதிரியில் என்னால் எந்தக் காரியமும் செய்ய முடியவில்லை. ஊரிலே தண்ணீர்ப் பஞ்சம் நிலவியது. தண்ணீர் கிடைப்பது பெரும்பாடு. ஓவ்வொரு நாளும் காலையில் முதல் வேலையாக நான் ஒரு பெரிய மண் குடத்தைத் தூக்குவேன். சில மைல் கள் தள்ளி ஒடிய ஆற்றுக்குக் குடத்தைச் சுமந்து சென்று தண்ணீர் பிடித்து வருவேன்.

இவ்வாறாகத் தண்ணீருக்குப் பூப்பட்டுப் போய் வீடு திரும்ப காலை மணி ஒன்பதாகிவிடும். அது பாடசாலைக்குப் பூப்படவேண்டிய நேரம். தண்ணீர் கொண்டு வந்து வைத்து மிஞ்சியுள்ள அற்ப சொற்ப நேரத்தில் என்னால் செய்யக் கூடியதெல்லாம் அவசரஅவசரமாக வாயில் உணவைப் போட்டுக் கொண்டு பாடசாலைக்குப் பூப்படுவதுதான்.

அந்தக் காலத்தில் காலைச் சிற்றுண்டி என்பதில்லை. முதல் நாளிரவு என்ன சமைத்தார்களோ அதற்கு நீர்விட்டு வைப்பார்கள். மறுநாள் காலை அந்தப் பழையதுதான் சாப்பாடு. முந்திய இரவு உப்புநீர் சோற்றுக்குச் சேர்க்கப்படும் உப்புத் தண்ணீரில் ஊறிய பழைய சோற்றுக்கு உப்பும், ஊறுகாயும் சேர்த்துக் காலையில் சாப்பிட்டுவிட்டுப் பாடசாலைக்குக் கிளம்புவோம். ஆறுதலாகச் சாப்பிட நேரமிருக்காது. அவசரமாக ஊறுகாயோடு சோற்றை மின்டி விழுங்கிக் கொண்டு பாடசாலைக்கு ஓடிச் செல்வோம்.

பாடசாலையில் பையன்கள் வாங்குகளில் இருப்பார்கள். வாங்கினுள் புத்தகங்கள் வைக்கத்தக்கதாய் இடம் இருந்தது. குறிப்பு ஏடுகளை மேலே வைத்து எழுதுவோம். ஒரு

வாங்கில் முன்று பையன்கள் இருந்தார்கள். அப்படியாக ஒரு வாங்கின் நடுவில் நானிருந்தேன். இரு பக்கத் திலும் இருவர் இருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவன் பெயர் ரமேஷ், அடுத்தவன் பெயர் சுதீர்.

இரு பக்கமும் அவர்கள் இருக்க நடுவில் நான் இருந்தபடி பள்ளி நாட்கள் போயின். ஒரு வருடம் போனபின் பார்த்தபோது வகுப்பில் நடந்த தேர்வு ஓவ்வொன்றிலும் முன்று சிறுவர்கள்தான் ஆகக்கூடிய புள்ளிகள் எடுத்து முதல் தரத்தினராய் இருந்தார்கள். நானும் எனது இரு பக்கங்களிலும் இருந்தவர்களும்தான் அந்த மூவர்.

கர்பா, கமலாப்பூர் என்ற இரு ஊர்களுக்கு நடுவில் உரிடக்தில் வருடாந்தம் நடக்கும் விழா ஒன்று வந்தது. பள்ளியின் உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் பள்ளியில் சாரணர் இயக்கத்தை அப்போது ஆரம்பித்திருந்தார். சிறுவர்கள் எல்லோரும் கட்டாயமாகச் சாரணர் இயக்கத்தில் சேர வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டார் அந்த ஆசிரியர்.

அத்தோடு சாரணர் படையில் சேரும் ஓவ்வொருவரும் சொந்தமாகக் காக்கிக் காஞ்சட்டையும், காக்கிச் சட்டையும் ஒரு பதக்கமும் ஒரு கிழமைக்குள் தயார்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பதும் அவர் உத்தரவு புதிப்பகுரி என்ற அந்த இடத்தில் நடக்கும் வருடாந்த விழாவுக்கு சாரணர்கள் அனைவரும் சென்று, விழாவுக்கு வரும் மக்களுக்கு ஏதாவது சேவைகள் செய்ய வேண்டும் என்றார்.

என கையில் காசு ஒரு சதமும் இல்லை. ‘இதன்’ அப்பா கூட்டுக் குடும்பங்கள் நான்கின் தலைவர். கணக்குக்கு மிஞ்சி செலவு செய்ய அவராலும் இயலாது. நான் இந்தப்

பாடசாலைக்கு வந்த நாட்களில் இரண்டு அணாக்களை என்னிடம் கூம்மா தந்தார். பாடசாலையில் சீர் ந்து இப்போது ஆறுமாதங்களாகி விட்டன. ஆறுமாதங்களில் அந்த இரண்டு அணாக்களையும் செலவு செய்து விட்டேன். அந்த நாட்களில் இரண்டு அணாக்கள் பெரிய தொகை. அந்த இரண்டு அணாக்கள் போக என்னிடம் வேறு பணம் இல்லை.

வகுப்பில் சட்டாம்பிள்ளை நான் தான். அத்தோடு சாரணர் படைக்குத் தலைவனாகவும் இருந்தேன். அதனால் சாரணர் படையில் நான் இருக்கத்தான் வேண்டும் என்றும், புதுப்பக்ரிக்குப் போகத்தான் வேண்டும் என்றும் இதிலி ருந்து தப்பமுடியாது என்றும் ஆசிரியர் என்னோடு மிகவும் கண்டிப்பாக இருந்தார்.

என்னிடம் பணம் இல்லை. பணமில்லாமல் போவதெப்படி என்பது புரிபாத புதிராக இருந்தது. ஆசிரியரோ நான் சாரண இயக்கத்தினரோடு போகத்தான் வேண்டுமென்று கடுமையான உத்தரவு போட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

அந்த நாட்களில் என்னிடம் இருந்தது ஒரு சோடி காற்சட்டை, சட்டை மட்டுமே. அப்படியிருக்க ஆசிரியர் காக்கிக் காற்சட்டையும் காக்கிச் சட்டையும் வேண்டும் என்றார். பாடசாலை விட்டு வந்ததும் நான் ஒரு வெள்ளைத் துண்டை இடுப்பில் சுற்றிக் கொண்டு வழமையாக அணியும் காற்சட்டையையும் சட்டையையும் உடனே கழற்றித் துவைத்து அலம்பு வேன்.

ஸ்திரி போடுவதற்கு ஒரு பித்தளைப் பாத்திரத்தை வைத்திருந்தேன் பாத்திரத்தில் கொஞ்சம் கரித்துண்டு களைப் போட்டு குடாக்கி, துணியின் மேல் சுற்றிவர அழுத்துவேன். அதன் பின் காற்சட்டையையும் சட்டையையும்

இரும்புப் பெட்டி போன்ற ஏதும் களமான பொருளின் கீழ் மடிப்பு அழுத்தமாக இருப்பதற்காக வைப் பேன். மறுநாள் அவை எடுத்து அணியப்படும்.

இரண்டாவது சோடி காற்சட்டையும் சட்டையும் தைத்துப் போடுவதற்குப் போதிய பணமில்லாமல் ஒரு சோடி உடுப்போடு சரிக்கட்டும் எனக்கு மேலதிகமாக அணிவதற்கு ஒரு காக்கிக் காற்சட்டையும் காக்கிச் சட்டையும் கிடைப்பது எப்படி?

என்னிடம் ஒரு சோடி உடுப்புத் தாள் இருக்கிறதென்றும், காக்கிக் காற்சட்டையும் சட்டையும் கிடையாது என்றும் ஆசிரியரிடம் சென்று சொல்ல முடியாமல் இருந்தது. அது குடும்ப மதிப்பை ஓரளவு கெடுத்துவிடும். உள்ளதை உடற்பயிற்சி ஆசிரியருக்குச் சொல்ல முடியாத நிலையில் புஷ்பகிரிப் பயணத்திலிருந்து விலகத்தான் வேண்டியிருக்கும்.

இவ்வாறு என்ன செய்வதென்று தீர்மானமில்லாமல் வெவ்விவரு வழி களை எனக்குள்ளே ஆலோசித்துக் கொண்டிருந்தேன். இந்த வேளையில் நல்லதோரு திட்டம் மனதிலே உருவாயிற்று: எனக்கு உடல் நிலை சரியில்லை. உதவியாளாக இருக்கும் ரமேஷ் என் பொறுப்பை ஏற்கட்டும், அப்புறம் வருவேன். ஆனால் இப்போது உடல் நிலை ஒத்துவராது என்று சொல்வதே என் திட்டம்.

ஆனால் என்னருகில் இருக்கும் ரமேஷ் என்ற இந்தப் பையன் இருக்கிறானே, அவன் எனக்கு ஏதோ கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதையும் அதனால்தான் நான் விலகுவதற்குத் திட்டமிடுகிறேன் என்பதையும் எப்படியோ மோப்பம் பிடித்துவிட்டான்.

அவன் தன் தந்தையிடம் சென்றான், “அப்பா, எனக்குக் காக்கிக்

காற்சட்டையும், சட்டையும் இப்போது அவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது. காக்கி உடுப்பு நல்ல நேர்த்தி! ஒரு சோடி மட்டும் போதாது அப்பா! இரண்டு சோடி தைப்பித்துத் தாருங்கள்” என்று கேட்டான். அப்போது அவன் என்னளவு உயரமும் தோற்றும் உடையவனாயிருந்தான்.

இப்படியிருக்கையில் புத்தகிரிக் குப் போகிற திட்டத்திலிருந்து நான் விலக நினைத்ததை மற்றுப் பையன் களும் தெரிந்துகொண்டு விட்டார்கள். அவர்களும் அதைத் தவிர்ப்பதற்கு வழிதேடலானார்கள். அவர்கள் என்ன நிர்ப்பந்திப்பது அதிகரிக்கலாயிற்று “ராஜா, நீ போகாவிட்டால் நாங்களும் போகமாட்டோம்” என்று என்னிடம் வந்து சொல்வார்கள். இவ்வாறு எனக்கு நெருக்குதல் அதிகமாகிக் கொண்டிருந்தது.

இதேவேளையில் ரமேஷாக்கு மேலதிகமாக ஒரு சோடி காக்கி உடுப்பு தந்தையாரிடமிருந்து கிடைத்துவிட்டது. அதை ஒரு கடநாசியில் சுற்றிக் கொண்டு ஒரு குறிப்பை எழுதினான். “தேவைக்கு மேலாக எனத்துக் கிடைத்த இந்தச் சீருடையை உள்க்காக வைக்கிறேன். இது எனது தேவைக்கு யிச்சமாய் இருக்கிறது. இந்த உடுப்பை நீ ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். நீ இதை ஏற்காவிடில் நான் எங்காவது சென்று உயிரை விட்டுவிடுவேன். தற்கொலை செய்து கொள்வேன்”. இந்தக் குறிப்பையும் உடுப்பையும் நான் புத்தகங்

கள் வைக்கும் வாங்கினுள் வைத்து விட்டிருந்தான்.

அது மட்டுமல்ல அவன் குறிப்பில் மேலும் இவ்வாறு எழுதியிருந்தது. “ராஜா, நீ எனக்குச் சகோதரன் மாதிரி. சகோதரனிடமிருந்து ஏற்றுக் கொள்வது போல் இதை எடுத்துக் கொள்”.

அந்தக் குறிப்பைக் கண்ட நான் அதைக் கிழித்துப் போட்டுவிட்டேன். பதிலுக்கு ஒரு குறிப்பை நான் எழுதினேன்.

“என்னுடைய நட்பு உனக்கு உண்மையில் வேண்டுமென்றால் இப்படிப் பொருட்களை இனாமாகத் தந்து என்னை எடுக்கச் சொல்வது தகுந்த செயல்லல். எங்கள் நட்புமுறை இது கெடுத்துவிடும். நீ என்னுடைய சகோதரனாக இருக்க விரும்பினால், அந்த சகோதர உறவு விடாது நிலைக்க வேண்டுமானால் இப்படிப் பொருட்களைத் தரவேண்டாம். அதாவது தருவதும் வேண்டாம். எடுப்பதும் வேண்டாம். எங்கள் உறவின் தூய்மையைக் காப்பாற்று. இப்படி ஏதும் கொடுக்க வேண்டும் என்று நினைக்காதே.” இந்தக் குறிப்பைக் கண்ட எவ்வளவு ரமேஷ் எதுவும் செய்முடியாமல் காக்கிக் கீருடையைத் திருப்பி எடுத்துக் கொண்டான்.

தமிழர்க்கம் - வி. கே. சபாரத்தினம்
(மேலும் இரு இதழ்களில் வரும்)

சாமி பக்தர்கள் ஏமாற வேண்டாம்

“பகவனின் பெயரில் 30 கடதங்கள் எழுதி 30 பேதுக்கு அஹப்மினால் பணம், உத்தியோகம், இன்னும்பல செல்வங்கள் பெதுகும் எனவும், எழுதி அஹப்மினால் விட்டால் பிர்தீ விளைவுகள் ஏற்படும் பயகுறுத்த கடதங்கள் ஈக்காக்காக்குக்கும், பகவனைப் பற்றி அறிய முறைப்பூச்சுகளுக்கும் அஹப்பியட்டு வருகிறோம். இதற்கும் பகவானுக்கும் எவ்வித தொடரப்பும் ஜில்லை. இப்படிப்பட்ட கடதங்கள் பாருக்கவுடல் கிடைத்தால் பயப்படாமல் கீழ்த்து குப்பதற்காட்டியுள் வீசவும். எமது இதயவாசியான பகவன் ஈப்போகம் எம்மைக் காப்பாற. இப் பற்றி பகவானும் பல தூவைகள் எழியுகின்றனர்.”

ஆர்ரியர்

பகவானின் அருள்மொழிகள் தொடர்ச்சி ००००

எந்து மனம் நெறும்

01. Love as thought is truth
Love as action is righteousness
Love as feeling is peace.
Love as understanding is non-violence

அன்பு எண்ணத்தில் சத்தியம்
அன்பு செயலில் தர்மம்
அன்பு உணர்வில் சாந்தி
அன்பு புரிந்துணர்வில் அகிமிசை

02. Duty without love is deplorable
Duty with love is desirable.
Love without duty is devine.

அன்பு இல்லாத கடமை வருந் தத்தக்கது.
அன்புடன் கூடிய கடமை விரும் பத்தக்கது.
கடமை இல்லாத அன்பு தெய் வீகமானது.

03. The desire for furits is an obstacle between man and god.

பலன்கள் மீது ஆசை வைப்பது கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையே ஒரு தடையாக உள்ளது.

04. Man is god. The only difference being that god knows he is god.

மனிதன் கடவுள். கடவுளுக்கு, தான் கடவுள் என்பது தெரியும். ஒரே ஒரு வித்தியாசம் இதுதான்.

05. Haste makes waste, Wastes makes worry.
So do not be in a hurry.

அவசரம் வீண்விரயத்தை உண்டு பண்ணும். வீண்விரயம் கவலை யை உண்டுபெண்ணும். ஆகவே எதிலும் அவசரம் கூடாது.

06. The first step is man drinks wine. Then wine drinks wine, and then wine drinks man.

ஆரம்பத்தில் மனிதன் வைன் குடிக்கிறான். பீன்பு வைன் வைகளைக் குடிக்கிறது. ஈற்றில் வைன் மனிதனைக் குடிக்கிறது.

07. You are not one but three.

1. What you think you are.
2. What others think you are.
3. What you really are.

நீங்கள் ஒருவரல்ல ஆனால் 3 பேர்.

1. நீங்கள் எப்படியானவர் என நீங்கள் நினைப்பது ஓன்று.
2. நீங்கள் எப்படியானவர் என மற்றையோர் நினைப்பது ஓன்று.
3. நீங்கள் உண்மையில் யார் என்பது ஓன்று.

கவனிப்பு:

யாலவிகாங் ரிஸ்கோகளினை துய், கூலைஞர்களினதும் ஆய் கிள அறிவை மேம்படுத்துவதற்காக மாயாவின் அருள் மொழிகள் தொடர்பாக சியலுதியிலிருந்து பரிட்சை வைக்க ஆணைச்சுக்காய்கிறது. ஆகவே கடந்த சாயி மார்க்க தீழ்க்களில் வெளிவந்த கைக்கையைப் போகிறதும் யாயுங் கள்.

சாயி நகைச் சுவையமுதம்

எழுத்துக்கு எழுத்து பிச்காத சீடன்

வெவ்வேறு செய்திகளை மனத் தில் நன்கு பதியும்படி நகைச்சுவை கலந்து எப்படி எடுத்துரைக்கலாம். என் பதற்குப் பகவான் பாபாவின் உரைகள் நல்ல உதாரணமாக இருக்கின்றன.

சுவாமி தன் அருளையில் ஆசிரியர் மாணாக்கரிள் ஒழுக்க நெறி களைப் பற்றி ஒரு தடவை குறிப் பிட்டார். குருவின் கட்டளைகளை சிரமேற்கொண்டு நிறைவேற்றியது மட்டுமல்ல அவற்றின் பொருளையும், காரணத்தையும்கூட ஊகித்துப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத் தினார் சுவாமி.

அதை விளக்குமுகமாக ஒரு குருவும் சீடனும் கிராமமொன்றிலிருந்து அடுத்த கிராமத்துக்கு மாட்டு வண்டி யில் யணம் செய்த கதை ஓன்றைச் சொன்னார். வண்டிக்குள் குருவோடு அவருடைய கமண்டலம், புனித நூல்கள், உடுதுணிவகை உட்படப் பல தட்டுமேடுகள் இருந்தன. பாதை வழியே வண்டி போய்க் கொண்டிருந்தது. குரு சீடனைப் பார்த்துச் சொன்னார்: “இந்தாப்பா, எனக்கு மெத்த அசதியாயிருக்கு. கொஞ்சம் கண்ண யரப் போகிறேன். நீ விழிப்பாக இருவண்டிபோகும் போது சாமான்கள் ஏதும் வெளியே விழும். நீ கண் காணிப்பாக இருக்க வேண்டும்.”

சிறிது நேரத்தில் கமண்டலம் உருண்டு வண்டியிலிருந்து விழுந்தது. சீடன் கவனமாக அதைப்பார்த்தபடி இருந்தான். கீழே இறங்கி அதை எடுப்பதற்கு முயல்வேயில்லை. ஒரு மணிநேரம் கழிந்திருக்கும். குரு விழித்துக்கொண்டார். வண்டிக்குள் எல்லாச் சாமான்களும் பத்திரமாக இருக்கிறதாவென்று சீடனைக் கேட்டார்

குரு. “எல்லாம் இருக்கிறது குருவே; கமண்டலம் மட்டும்தான் விழுந்தது. ஆனால் உங்கள் உத்தரவுப்படி வண்டியில் இருந்து கொண்டு நான் அதைக் கவனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். பார்வைக்கு எட்டிய வரை பார்த்தேன்.”

“என்ன! ஏன் நீ அதை எடுத்து வண்டிக்குள் வைக்கவில்லை” என்று கேட்டார் குரு.

“அதைக் கவனமாகப் பார்க்க வேண்டும் என்றுதானே உத்தரவிட்டார்கள். அதை எடுக்க வேண்டும் என்றி விட்டேயே” என்று சீடன் பதில் கூறினான்.

அதைக் கேட்ட குரு “அதுவல்ல கருத்து. சாமான்கள் விழும் போது கவனமாகப் பார்த்துக்கொள் என்றால் விழுகிறதெத்தனையும் எடுத்து உள்ளே போடு என்பதுதான் அர்த்தம்”.

சந்தைக்கெல்லாம் குரு மீண்டும் அய்ந்து கண்ணுறுங்கினார். நிலத்தில் விழும் எதையும் எடுத்து வண்டிக்குள் போடவேண்டும் என்பதே இம்முறை அவரிட்ட உத்தரவு கொஞ்ச நேரம் போக வண்டிக் காளைகள் சாணம் போட்டன. சீடன் உடனே நடவடிக்கையில் இறங்கி னான். விழுந்த சாணத்தையெல்லாம் திரட்டி எடுத்து வண்டிக்குள் வீசினான். அவன் வீசியெறிந்த சாணம் குருவின் முகத்தில் அபரியது போல் விழுந்தது.

குரு சீந்றங்கொண்டு எழுந்தார். சீடன் பணிந்து கெஞ்சினான். “குருவே, விழுகிறது எதுவென்றாலும் வண்டிக்குள் எடுத்துப் போடச் சொன்ன்ரகள்.

அதனால் சாணம் விழுந்தபோது உடனே அதை அள்ளி வண்டிக்குள் போட்டேன் என்றான்.

இதற்கென்ன செய்வது என்று குழிபிய குரு வண்டிக்குள் இருந்த பொருட்களுக்கு ஒரு பட்டியல் தயாரித்தார். “இந்தப் பட்டியலிலுள்ள பொருட்களை மட்டும், அவை விழுந்தால், திரும்ப வண்டிக்குள் எடுத்துப் போடு, வேற்றதையும் எடுக்க வேண்டாம்” என்று சீடனுக்கு அறிவுறுத்தி னார். (பட்டியலில் அவருடைய காகி தாகிகள், கோல், உடுதுணி முதலியன் இருந்தன).

சிறிது நேரத்தில் ஒரு மேடு எதிர்ப்பட அதில் அசைந்து சென்றது வண்டி. பக்கத்தில் ஒரு நீரோடை இருந்தது சாய்ந்த மேட்டில் வண்டி செல்லும்போது உறங்கிக் கொண்டிருந்த குரு வண்டியிலிருந்து தவறி ஒடைக்குள் விழுந்தார்.

சீடன் அவர் விழுவதைப் பார்த்தான். உடனே பட்டியலை எடுத்துப் பார்த்தபோது குருவின் பெயர் அதில் இருக்கவில்லை என்பதைத் தெரிந்து கொண்டான். பேசாமல் வண்டியைத் தொடர்ந்து ஒட்டிச் சென்றான். ஒடைக்

குள் விழுந்ததும் குருவின் தூக்கம் போய்விட்டது. அவர் கூக்குரவிட்டுக் கூத்தினார். சீடன் ஒருவழியாக வண்டியை நிறுத்தி குருவிடம் ஓடோடி வந்தான்.

“நான் நீரோடைக்குள் விழுந்து விட்டேன். என்னை வெளியே எடுக்க வேண்டும் என்ற கவலையை இல்லையா உனக்கு!” என்று குரு புலம்பி னார்.

“ஜேயா குருவே, விழுந்துபோனால் திரும்ப எடுத்து வண்டிக்குள் பத்தி ரப்புத்த வேண்டிய பண்டங்களின் பட்டியலில் உங்களை நீங்கள் சேர்த்துக் கொள்ளவில்லையே” என்றான் சீடன்.

பயனை எதிர்பார்த்து குறிப்பிட்ட ஒரு திட்டத்தோடு உத்தரவுகள் இடப்படுவதால் அவற்றுக்குக் கீழ்ப்பணிந்து நடப்பது அவற்றின் நோக்கத்தையும் புரிந்து கொண்ட புத்திபூர்வமான செயலாக இருக்க வேண்டும் என்று கவாயி உறுதிப்படுத்திச் சொன்னார்.

ஆதாரம்

‘Sai Humour’ என்ற நூல் தமிழாக்கம்: திரு. வி. கெ. சாமாத்தினம்

திரு. கீந்துவரால் ஷா கூறிய ஒரு கதை

ஒரு ஏழூப் பெண்மைக்கு லாட்டரி சீட்டில் எக்கச்சக்கமாக பணம் கீட்டத்தோம். பணம் அகன்த்தையும் அவள் ஓர் வங்கீயில் போட்டு கவுத்தாள். தீவிரம் வங்கீயின் கணக்குப் புத்தகத்தைப் பார்த்து பெருமீதம் கொள்வாளே தவர், இந்தப் பணத்தை உபயோகித்து நல்வாழ்வு வாழுவேண்டும் என்று நினைக்கவே இல்லை. ஆதலால், நீரம்ப பணம் இருந்தும் கடைசிவரை ஓர் ஏழூப்பாகவே வாழுந்து மாந்து போனாள்.

நம் நீலமையும் ஏறத்தாழ இதேபோன்றுதான். ஓர் வீத்தீயாசம். நமக்கு 3 தனீத்தனீ லாட்டரி சீட்டு பரிசுகள் கீட்டத்துள்ளன. ஒன்று, நாம் யனிதூகப் பிறந்திருக்கீறோம். இரண்டு, தெய்வீகத்தின்மையை உணர்ந்து, ஆஸந்தம் அனுபவிக்கும் சந்தர்ப்பம், மூன்று, இந்த கல்யுகத்தீவு அவதார புருஷனை தரசிக்கும் பாக்கீயம். பகவான் பாபாவின் தரிசன பாக்கீயமும், மற்ற அதிருஷ்டங்கள் கீட்டத்தும், இந்த சந்தர்ப்பங்களை சாதகமாக்கி, வாழ்வை புனிதமாக்கி கொள்ள தவறவிடுகிறோம். நம் நீலமையும் லாட்டரியில் பரிசு கீட்டத்த அந்த ஏழூப் பெண்மையைப் போன்றுதேயாகும்.

சமுகத்தில் அன்புமயமான வாழ்க்கையை உணவாக்க என்கும்
நீக்கமந நிறைந்த கிறை தத்துவத்தை நம்பிக்கை வளர உதவுவீல்

அகில உலக மாநாட்டில் சபையின் தலைவர் ஸ்ரீ இந்துஸால் ஷா ஆற்றிய உரை

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

'சோ - ஹம்' மந்திரத்தில் பொதி
ந்துள்ள விஞ்ஞானம் சத்தத்தின் விஞ்ஞானத்தோடு தொடர்புடையது. சத்தம்
நான்கு நிலைகளில் இருந்து வெளி
வருகின்றது.

1. நாக்கு மட்டத்தில் (பேச்க)
2. கண்டத்தின் மட்டத்தில் (தூல
சத்தம்)
3. இதய மட்டத்தில் (ஆழ சத்தம்)
4. நாபி மட்டத்தில் (மூல சத்தம்)

சொற்கள் நாவை அடைவதற்
கிடையில் தூலவழிவில் இந்த நான்கு
நிலைகளைத் தாண்டுகின்றன. இந்த
சத்தத்தில் பொதிந்துள்ள விஞ்ஞா
னத்தில் (ஜபம், மந்திரம், பஜனை,
எண்ணங்களை) உணர்வோடு ஊட்டு
விச் சென்று நான்கு நிலைகளிலும்
கலந்தோமானால் அந்தச் சாதனை
சுத்த சைத்தனியமாக உள்ளூற்றையும்
தெய்வீகத்தை அடையத் தடையாயு
ள்ள குறைகளை நீக்கிவிடும். இதைப்
பயிற்சி செய்யும் அளவுக்கு அலை
அலையாக ஆளுந்தத்தையும், உயர்
நிலை அகச்சாந்தியையும் அனுபவிப்
போம்.

இதனால் சாயி அமைப்பின்
குறிக்கோள் நிறைவேற உழைப்பது
என்று ஒவ்வொருவரிடமும் புதிய
சிந்தனை மலர்ந்து திடமான தீர்மான
ங்கள் உருவாகின்றன. பகவான்
பாபாவின் தெய்வீகத்தில் ஒரு சிறு
தனியையாவது உணர முடியும்.
சாயி அவதாரத்தின் அனுக்கிரகத்
தோடு, சத்திய சாயியுடன் வாழ்க்கை
யை அமைத்துக் கொள்ளமுடியும்.

இந்த விழிப்பு எம்மைச் சுற்றி
லும், எம்முள்ளும் உள்ள தெய்வீகத்
தை உணரும் தன்மைக்கு வழிகோலு
கின்றது. எம்மை வழிநடத்தும் இந்த
விழிப்புணர்வினால் வேற்றுமைகளில்
இசைவை அறியும் இனிய அனுபவம்
கைகூடுகின்றது. இந்த அறிவின்
உதயத்தில் அணைத்தும் வேறு
தோற்றுங்கொண்டு தெரிகின்றன. ஒன்
ரும் முன்போல இல்லை. எல்லாமே
ஆத்மீக பாவனையில் தோய்ந்து
போயிருக்கின்றன. உயர் பரவச நிலை
க்கு நாம் உயர்த்தப்படுகின்றோம்.

உள்ளத்திலே உள்ள தெய்வீகத்
தின் இருப்பு குறித்துப் பயிலும்
இப்பயிற்சி எம்மை ஒருங்கிணைந்த
விழிப்புணர்வு (Intergrated Awareness)
நிலைக்கு இட்டுச் செல்லுகின்றது.
இதனைப் பொறுத்து நித்திய விழிப்பு
உர்வ (Constant Awareness) பயிற்சி
அமையும்.

தனிப்பட்ட சாதனையைக் குடும்ப
சாதனையோடும் சமூக சாதனை
யோடும் இணைக்கும்போது ஒருங்கிணைந்த
விழிப்புணர்வு மலர்கின்றது.
ஙங்கள் அன்பைக் குடும்பத்தவரோடும்,
ஒத்த மனதடைய சமூகத்தவரோடும்
பகிர்ந்து கொள்கின்றோம்.

இவ்விதம் ஆந்தா பரிபாகம் ஏற்ப
டும் போது நாம் வேறுபட்ட ஒரு
மனிதனாக மாறுகின்றோம். எமது
வாழ்க்கை கண், காது, ஸ்பர்சம் முத
லிய புலன்களுக்குரிய ஆரவாரமான
புறவாழ்க்கை போன்று இருக்காது.
முச்சக் காற்றின் ஒருங்கே வாழ்வில்

மேலானவந்தை ஏற்று இழிவான வற்றைத் தள்ளி, ஆனந்தத்தின் ஊற்றாகின்றது.

இடையாது ஒருங்கிணைந்த விழிப்புணர்வு

(Constant Intergrated Awareness)

இடையாது ஒருங்கிணைந்த விழிப்புணர்வு ஒரு தலைசிறந்த வழிபாடாக மாநுகின்றது. புலன்களை உட்குவியச் செய்து, இதயத்தில் இறைவனை இருத்தி, வணங்கி, நித தழும் இறை சீந்தனையில் ஈடுபட உதவுகின்றமை அதன் சிறப்புத் தகுதி க்கு அத்தாட்சி ஒவ்வொரு நொடியும் விழிப்புணர்வு உள்ளதால் எமது இயல்பாகி விடுகின்றது. அது வீட்டிலே வேலைசெய்யும்போதும், அலுவலகத் திலும், தொழில் நிமித்தம் போகின்ற இடங்களிலும் இந்தப் பயிற்சியை விடாது பற்றிக் கொள்கின்றோம். வேலையில் கழியும் நேரமும், பிரார்த தனை செய்யும் நேரமும் வெவ்வேற ஸ்ல என்பதை உண்மையாக உணர்கின்றோம். இந்த உள்ளதப் பண்பு எமது பாதையில் ஒளியைச் சிந்தி நித்திய விழிப்புணர்வுக்கு மேலும் உதவுகின்றது.

உருவமிலாமை

(Formless)

இவ்வகையில், உள்ளுறையும் தெய்வீகத்தைச் சிந்தத செய்திலே அதன் முடிவுமாகும். கருவிகளாக அமைந்தவைகளை நாம் மீண்டும் நாட்ட தேவையில்லை. வணக்கத் தலங்களான, கோவிலுக்கோ, ஜெப ஆலயத்துக்கோ போக வேண்டிய தில்லை. மனித உடலெனும் தொழிற் பட்டறையே எமக்கு நடமாடும் ஆலயம்.

எங்களுடைய அர்ப்பணம் மெய் யாகவும், பூரணமானதாகவும் இருந்தால் பயணம் இருளிலிருந்து ஒளிக்குப் போவதல்ல, ஒளியிலிருந்து ஒளிக்கும், அறிவிலிருந்து அறிவுக்கும், ஆனந்தத்திலிருந்து ஆனந்தத்துக்கும் போவதாகும்.

நாங்கள் பூர்க் கருவிகளின் துணைகொண்டு பகவானின் சந்திதிக்கு வந்தோம் - கண்கள் (தர்சனம்), கரங்கள் (ஸ்பர்சனம், பாதநமஸ்காரம்), காதுகள் (சம்பாஷணம்). அகிலம் அனைத்தையும் தாங்கும் பிராண் சக்தி சூரியனின் ஒரு பொறியாக கவாசமாக எம்முள் இயங்குகின்றது. எமக்கு இணையற்ற சந்தர்ப்பம் கிடைத்துவதை: சுவாசத்தைக் கருவியாகக் கொண்டு எம்முள் ஆத்ம சொருபமாய் விளங்கும் இறைவனை நோக்கி எம்மை நாம் நடத்திச் செல்ல வேண்டும்.

'உள்ளுறையும் தெய்விக'த்தை உணர்வது என்ற குறிக்கோளை அடைவதற்கு ஒவ்வொரு ஆத்மீக சாதகனும் இந்தப் பயிற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

இந்தப் பிறவியிலே அவதாரத் தன் நல்லாசிகளைப் பெற விரும்பும் பக்தர்கள் பலவகையான ஆத்மீகப் பயிற்சிகளிலும் ஈடுபடுவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். 'நான்' மட்டும் ஈடுபடும் ஆத்மீக வழிபாடான தனிப்பர் சாதனை குடும்ப சாதனையாக விரிவ படைய. வேண்டும். 'நான்' என்பதிலிருந்து 'நாங்கள்' என்பதற்குப் பயணித்திருப்பது இதில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றமாகும்.

இவ்விதம் அவரவர் குடும்ப அங்கத்தவர்களையும் ஈடுபெடுத்தி, பகவானின் அருளாசிகளைப் பெறச் செய்து, திருப்தி நிறைந்த ஆனந்தத்தை அவர்களும் நேரடியாக உணர்வதற்கு (ஒவ்வொருவரின்) 'நான்' கருவியாகின்றது. ஆத்மீக வாழ்வு

இவ்வாறாக மலர்ந்து வருவதற்குப் பகவான் எமக்களித்த சாயி அமைப்பு ஆற்றும் உதவி மகந்தானதாகும். தனிமனித, குடும்ப சாதனைகள் அன்பை வளரச் செய்கின்றன. சக மனிதர்களுக்குச் சேவை செய்வதன் மூலம் அன்பை அவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்வதற்கு சாயி அமைப்பு நிறையச் சந்தர்ப்பங்களை ஆக்கித் தருகின்றது. சமூக சாதனையின் சாரம் இதுவே.

1940ல் பகவான் பிரகடனம் செய்தார்: “நான் கடவுள். மனித உருவில் வந்துள்ளேன். இறைவன் ஓவ்வொருவருள்ளும் உறைகின்றான் என்பதை மனித இனத்துக்கு எடுத்துக் காட்டி வழிநடத்த வந்துள்ளேன். ‘நாங்கள் தெய்வம்’ என்ற மெய் யறிவை நீங்களும் பெறுவீர்கள்.” இது சாயி அவதாரத்தின் சங்கல்பபம். தற்சமயம் எங்களுடைய கடமை இதுதான்: ‘நான்’ என்பதிலிருந்து ‘நாங்கள்’ என்பதற்கும், அதிலிருந்து ‘அவர்’ என்பதற்கும் செல்வதற்குச் சயமாக முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதுவே ஆத்மீகப் பயணத்தின் பாதையைக் காட்டும் படம் (Route Map) சயநலப் பற்றந்துச் செய்யும் சேவை மூலம் முழு மனித இனத்துடனும் அன்பைப் பகிர்ந்து அமைதியையும், ஆனந்தத்தையும் பெறுவதற்கு இப்பயிற்சி அடிப்படையாகின்றது. எமது விருப்பம் தெய்வ சங்கல்பபத்தோடு ஒன்றாக வேண்டும். முவகைச் சாதனைகளையும் பயின்றுவர இது கைகூடும்.

1996ல் பகவான் இன்னொரு பிரகடனம் செய்தார். அவருடைய மானிட உருவம் எமது இதயத்தில் குடிகொண்டுள்ள உருவமற்ற இறை தத்துவத் திட்டம் எம்மை அழைத்துச் செல்லும் என்றார். ஆதற்கு நாங்கள் செய்ய வேண்டியது. ஆத்மாவையும் சுவாசத் தையும் இணைத்து, மனத்தையும் தேக புத்தியையும் அடக்கி நெறிப்

படுத்தி, இறைவனோடும் இறைவனிடத் தூம் வாழ்தலாகும். நொடிக்கு நொடி இறைவனிடம் மனத்தைத் திருப்பும்படி பகவான் வழிகூறுகின்றார். எம்மோடு கூடி வாழும் எல்லோரிடமும் தெய்வீகம் உள்ளது என்ற உணர்வு இதனால் ஏற்படும்.

இறைவனிடம் மனத்தைத் திருப்புதலானது, மனத்தின் எல்லைக்குள், அதாவது சிந்தனைத் தளத்தின் பரப்பெங்கும் சுவாசத்தைக் கொண்டு செல்லும் செயல்முறையாகும். ஆத்மீக சாதனைகளைக் கொண்டு சுவாசத்தை வய அமைதியோடு இயங்கச் செய்யும் போது எதிர்மறைக் குணங்களான அகம்பாவம், கோபம், பொறாமை முதலியன ஒழிக்கப்படுகின்றன. அவற்றின் இடத்தில், எம் வாழ்வில் அன்பு, சாந்தி, அறவிம்சை ஆகியன மலர்கின்றன.

இன்னும் ஒருபடி முன்சென்று பகவான் சொன்னார்: பாடும் பஜனை ஆத்மாவுக்குக் கேட்கும்படியாக இருக்கவேண்டும். ஊருவி உள்ளே கலந்திருக்கும் ஆத்மாவை மந்திரங்களும், பிரார்த்தனைகளும் தொடவேண்டும். அவ்வண்ணமே சேவை பெறுபவரின் உள்ளத்தில் இருக்கும் இறைவனுக்குச் சேவை புரிகிறோம் என்ற நினைப்போடு சேவைகள் ஆற்றப்படவேண்டும்.

நந்த வேலையிலும் ஈடுபடமுன்பு இறைவனிடம் மனத்தைத் திருப்புவது, ஓவ்வொரு எண்ணத்துக்கும் சுவாசத்தைச் சாட்சியாக வைப்பது ஆத்மீகப் பயிற்சிகளை உள்ளுறையும் ஆத்மாவுக்குக் காணிகையாக்குவது. அவரவருள் இருக்கும் சாயியை நினைவில் கொண்டு ஓவ்வொருவருக்கும் சேவை செய்வது - இவை முழுதான ஒரு மாற்றத்தை (பக்குவத்தை) எழும்பு உண்டுபென்னும். எமது விருப்பம் மெதுவாக, அமைதியாக இறைசங்கல்பமாக மாறும். இந்த நிலை

யில் நாம் வேண்டுவது நடந்தேறும். அவரின் அருளெளாளி எங்களைச் சுற்றிலும் பிரகாசிக்கும். அவரைப் பற்றிய மெய்யறிவைப் பெறும் முறை இதுவே.

உள்ளமைப்பு (Infrastructure)

எமது வாழ்நாளிலே புளித் ஆத்மீக நெறியில் இவ்வகையாக எங்களை ஈடுபடுத்துவதற்கு வசதியாக சத்திய சாயி சேவை அமைப்பைத் தந்த பகவானுக்கு நன்றியடையவர் களாகின்றோம். சமூக சாதனைக்கு ஏற்ற அமைப்பு முறையும், சந்தர்ப் பழும் பெற்றுள்ள நாங்கள் உண்மையில் பாக்கியசாலிகள், அன்பைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும் அமைதியை அனுபவத்தில் உணரவும் சமூக சாதனைகளில் மட்டுமே சந்தர்ப்பம் உள்ளது. மாணிட சேவை உள்ளிருக்கும் இறைவனான சாயிநாதனிடம் எம்மை அழைத்துச் செலவின்றது. அன்றாட வேலைகள் அனைத்தையும் அன்பு நிறைந்த உள்ளத்தோடு செய்துவந்தோமானால் ஒவ்வொரு கணமும் அவரை நினைவுக்கு நல்வாய்பு உண்டு.

சாயி அமைப்பில் இருப்பதற்கு அதிவிட்டமில்லாதவர்கள் கூட வெவ்வேறு மட்டமான தமது அனைத்து ஈடுபாடுகளிலும் அன்பு பூண்டு முழுக முடியும். எமது விரோதிகள் விடயத்திலும், “இறைவன் அவரை ஆசீர்வதிப்பாராக” என்று நெஞ்சுத்தில் மௌனமாகப் பிரார்த்திப்போம். இது எமது சங்கல்பப்பாக வேண்டும். எமது சங்கல்பம் சுயநலம் கலவாத எண்ணாம், சொல், செயலின் வளிமையினால் தெய்வ சங்கல்பமாக மாறும். நாங்கள் நினைப்பதும், பேசுவதும் இறை சங்கல்பத்தினால் நிகழ்வதாய் இருக்கும். எமது ஜூன், பகவான் ஸு சத்திய சாயி பாபா ஆசீர்வாதங்கள், அனுக்கிரகங்கள், தெய்வ சங்கல்பங்

களாக எமக்கு அளித்த மூன்று வரங்களின் பேராக மூவகை ஆத்மீகப் பயிற்சிகள் செய்து எம்மை நாம் உயர்த்தியுள்ளோம்.

மனத்தின் பிடியிலிருந்து நாம் தான் எம்மை விடுவிக்க முடியும். எமக்கு உதவவோ ஊறு செய்யவோ யாராலும் முடியாது. ஓர் உலகம் எம்மை மோதிச் சாய்த்து விடுவது போல வருகின்றது. அற்பமான ஆத்மீக விழிப்புணர்வு கூட எப்படியாகிலும் உலகத்தை அளவில் சிறிதாக்கி மனிதனைப் பெரிதாக்கி விடும். பெரிய தோற்றும் உடையவர் பார்க் கும் ஒரு சிறிய பொருளாகி விடும் உலகம். அத்தகையவர் அமைதி நிறைந்திருப்பார், தளம்பமாட்டார். சிலரிடம் இந்தப் பக்குவம் அதிசயிக் கத் தக்க வகையில் துரித கதியில் ஏற்படுகின்றது. இடையீடில்லாத ஆத்மீக பரிபாகத்தினால் இது மாறாமல், உறுதிபெற்று, நிரந்தரமானதாகிவிடும்.

இதன் இருதிக்கட்டமாக மனித மூம் உலகமும் இசைவுபெற்று இயங்கி, ஒன்றாகி விடுகின்றனர். இந்த மாந்றமானது உணவு உடலில் குருதியாகும் முறையை விடவும் வித்தியாசமான, ஒரு தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த பரிபாகமாகும். இந்த இறுதிநிலை ஆத்மீகப் பயிற்சிகளின் வலிமையினால் தமது விருப்பத்தை இறை சங்கல்பப்பத்தின் நிலைக்கு உயர்த்தக்கூடிய சாதகர்களுக்குச் சாத்தியமாகும். ஆத்ம சொருபத்தை அடைவதற்கான பக்குவம் மெதுவாக நிகழ்ந்தாலும் நிச்சயமானது.

சாயிநாதன் சொல்கின்றார்: “இந்தப் பக்குவத்தை அடையும்போது நீங்கள் பயணித்திருப்பது உங்களி விருந்து உங்களிடம்தான், என்பதையும், உங்களிலுள்ளும் உங்களுக்குப் பக்கத்திலுமாக இறைவன் உங்கள் கூடவே எல்லா நேரமும் இருந்தார் என்பதையும் நீங்கள் தெரிந்து கொள்

வீர்கள்”.

“நாங்கள் கடவுள்” (We are God) என்று பகவான் கூறுவது இந்த மெய்யறிவு நிலையையீட்டியாகும்.

ପ୍ରତିବ୍ୟ

1. ஆத்மீக வாழ்வின் குறிக்கோள் எந்த நேரமும் நாம் இறைவனின் சமூகத்தில் இருக்கின்றோம் என்ற உணர்வில் இருப்பதாகும். பகவான் இதையே இடையறாது ஒருங்கிணைந்த விழிப்புணர்வு என்கின்றார்.
 2. கண்ணுக்கு மிகவும் வெளிப்படையாகத் தெரியும் தெய்வீகத்தின் தோற்றும் குரியனே. எமது வாழ்வு குரியனைச் சுற்றி நடக்கின்றது. எமது சவாசம் குரியனின் ஒரு பொறி.
 3. மனிதப் பிறவியைத் தந்த இறைவன் எமது தெய்வீக பாரம்பரி யத்தை அறியும் சாதனமாக ஒழுங்கலைத் தொண்ட சவாசத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளார். நாம் நித்தமும் “சோஹம்” (நான்

இந்தச் செய்தி எது வாழ்வாகக் கைகளும்
சிறப்புத் தருவதற்கு அவர் ஆசிரிய வசியாக!

என் உளமே புகுந்த அதனால் ००००

இப்பாந்தவாய் நம:

பகவானின் அடியவர்கள் எல் லோருக்கும் ஏதாவது ஒரு அனுபவம் இருந்தே தீரும். சிலர் அவற்றை பகி ரங்கப்படுத்த விரும்புவதில்லை. பலர் இப்பகுதியில் தங்கள் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதை பார்த்த போது எனக்கும் எனது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என்ற எண்ணம் தோன்றியது. இந்த அனுபவங்கள் சக சாயி அன்பர்களுக்கு மேலும் பக்தியை இழக்கும்படையாக

செய்யும் என்பதில் சந்தேகத்தில்லை.

01.08.1992 எனது வாழ்நாளில்
மறக்கமுடியாத ஒருநாள். எனது
சகோதரிக்கு கொழும்பில் ஓப்பரேசன்.
அந்த நேரத்தில் நான் அங்கு இருப்
பதை அவர்கள் விரும்பினார்கள்.
ஆகவே அக்காலத்தில் நிலவிய
விதிமுறைகளுக்கமைய நானும் பாஸ்
பெற்று கொழும்பிற்குப் பூர்ப்பட்டேன்.
அக்காலத்தில் கிளாவி ஸாகத்தான்



பயணம். கிளாலியை அடைந்தேன். நான் தாழத்மாக வந்ததால் கீழுவின் பின்பகுதியில்தான் நிற்கவேண்டியிருந்தது. இரவு 9 மணியளவில்தான் எனக்கு வள்ளம் கிடைத்தது. அது தான் கடைசி வள்ளமாக இருக்கவேண்டும். ஏனெனில் அங்கு வேறு வள்ளம் எதுவும் இல்லை. பயணம் செய்வர்களும் இல்லை. எங்களில் 10 பேர் வள்ளத்தில் இருந்தோம். 6 ஆண்களும் 4 பெண்களும். கடைசி வள்ளமாவது கிடைத்த திருப்தியில் பயணம் செய்துகொண்டிருந்தோம். புறப்பட்டு சுமார் $\frac{1}{2}$ மணித்தியாலும் இருக்கும். சூடாக்கடலின் நடுப்பகுதி க்கு வந்திருப்போம். படகு ஒன்று மிக வேகமாக எங்களை நோக்கி வந்தது. எமது படகுக்கு சமீபமாக வந்து நிறுகும் என எதிர்பார்த்தோம் ஆனால் அது வேகமாகவே எமது படகை நோக்கி வந்தது. நிற்க வில்லை. திடீரென் பெரிய சத்தம் கேட்டது. வள்ளம் இரண்டாக பிளங்கது. நான் தூக்கி கடலுள் வீசப்பட்டேன். 3 பெண்களும் கடலிலுள் வீசப்பட்டனர். நான் கடல் அடிவரை மூங்கிலேன். முசுகுத்தினாறி முதல்தரம் மேலே வந்தேன். அப்போது 2 பெண்களைத் தலைமயிரில் பிடித்து இழுத்து வள்ளத்தில் போட்டதைப் பார்த்தேன். ஆனால் மீண்டும் கடலிலுள் மூங்கிலிட்டேன். மீண்டும் கடலில் அடியில் தீக்குமுககாடி மேலே வந்தேன். இம்முறை இன்னுமொரு பெண்ணை தலைமயிரில் பிடித்து இழுப்பதைக் கண்டேன். நான் படகிலிருந்து சிறிது தூர்த்தில் மிதப்பதை அவதானித்து எனது கைகளை உயர்த்திக் காட்டினேன். ஆனால் மூன்றாம் முறையும் கடலுள் மூங்கிலிட்டேன். வாழ்க்கையின் முடிவுக்கு வந்துவிட்டதை உணர்ந்தேன். கடலுக்கடியில் சென்றபோது எனக்கு எதுவுமே செய்ய முடியாது சோர்ந்து விட்டேன். தலை முடி இருந்தாலாவது தலைமுடியைப் பிடித்துக் காப்பாற்றியிருப்பார்கள். தலையில் முடி இல்லாமல் போனது

பற்றி அப்போது கவலைப்பட்டேன். சாயிராம் என்று கத்தியபடி தலையில் உதைத்தேன். மேலே வரத் தொடங்கி னேன். தண்ணீர் மட்டத்திற்கு வந்த தும் “பகவானே! நான் சாகப்போகி ழேன். காப்பாற்றுங்கள்” என்று கத்தி னேன். திடீரென எனது சேட் கொல்ரில் ஒரு கை பிடிப்பட்டது. இழுத்துப் படகில் போடப்பட்டேன். முதலுதவி செய்தார்கள். வாயால் தண்ணீராக சத்தியெடுத்தேன். என்னுடைய தோளிலே இருந்த எனது பிரயாணப்பை என்னுடனேயே மூங்கி எழுந்து பாது காப்பாக இருந்ததையும் அவதானித் தேன். மயக்க நிலையில் இருந்தேன். சிறிது நேரத்தின் பின்னர் படகு கரை ஒதுங்கி என்னை எழுப்பி இருக்கி விட்டனர். “எந்தக்கரையில் நிற்கி நோம்?” என்று படகுக்காரரைக் கேட்டேன். “கிளாலிக் கரையில் தான்” என்றார். இரவு 10.30 மணி. அங்கு ஒரு காரை வாடகைக்கு அமர்த்திக் கொண்டு இரவு 12.00 மணிக்கு வீடு வந்து சேர்ந்தேன்.

எனது பிரயாணப் பையில் பெருந்தொகை பணமும், பல முக்கிய ஆவணங்களும், நகைகளும் அடங்கி யிருந்தன. அவை என்னுடனே பத்திரமாக இருந்தது. ஆனால் எளக்காக எனது முக்குக்கண்ணாடு மட்டும் கடலில் மூங்கிலிட்டது.

“பகவானே! காப்பாற்றுங்கள்” என்ற எனது கதறலைக் கேட்ட உடனேயே உதவி கிடைத்தது “எங்கிருந்தாலும் ஒடிடாடி வரும் பாதம்” என்ற பஜனைப்பாடல் அடியை ஞாபகப்படுத்துகிறது. அஷ்டோத்திர மந்திரத்தின் 63வது மந்திரமாகிய “ஓம் ஸீ ஆஹ்யாஹ்தாஹ நம:” என்ற மந்திரத்தை சொல்லும்போது இச்சம்பவத்தை நினைவுடுத்தி இதயூர்வமாக பகவானை நன்றியுடன் பிரார்த்தித்து வருகிறேன்.

S. விஜயராம்,
நல்லூர்.

இனிமையான மாற்றமே

நான் நாங்கள் அவன்

“I, We and He” என்று அண்மையில் ஸி இந்துஸ்வர்ணால்ஷா அவர்கள் சத்தியசாயி அமைப்புக்களின் உலக தலைவர் ஒரு புத்தகம் எழுதியிருந்தார். நான் என்று உண்மையான “நான்” என்பதை அறியாத நாங்கள் உல விடயாங்களில் உண்மை போன்று தோன்றுகின்ற விடயங்களில் ஈடுபடும்போது அகங்காரம், ஆணவம் இவைகளால் அடித்துச் செல்லப்பட்டு இருமாந்து விடுகிறோம்.

நான் என்று தொடங்கும் ஒவ்வொருவரும் எப்பொழுது தெளிவு, தேந்றம் பெறுகிறோம்? எப்பொழுது அறிவான தேந்றம் வரும்? என்ன சிந்தனையுள் உரை வேண்டும்? நான் இல்லை. நாங்கள் தான் இருக்கி ரோம். அந்தப் பூரணம் தன்னைப் பலவாக ஆக்கியுள்ளது என்று அறி ந்து தெளிந்து, உணர்ந்து அடங்கி, அதை வாழ்வில் பிரதிபலிக்கும்போது ஆத்மீக யாத்திரை ஆரம்பமாகிறது.

நான் நாங்களானால் அவனா வோம். அது என்ன அவன்? அவனா? அவனா? அதுவா? ஒரு சாயி பக்தர் இதை தெளிவாகக் கொள்ளார். நான் நாங்களாகும் பொழுது அந்த ஒன்றாக, ஒன்று என்று ஆகி, ஒன்று என்று தன்னைச் சொல்ல முடியாத தாக (சுட்டிறந்து) எங்கள் இலக்கை அக்க வேண்டும்.

நான் நாங்களாவது, எனது உனது கையில் இருக்கிறது. பின்பு அந்த ஒன்றுடன் ஒன்றாவது அந்த ஒன்றின் கிருபையில் நடக்க வேண்டும்.

நான் எப்படி நாங்கள் ஆவது?

இதை பகவான் பாபாவே சொல்லட்டும்.

“தீயோ யோ ந: பிரசோதயாத - (காயத்ரி)

ந: நானெல்ல. நாங்கள் என்று ஒருக்கும்

துரத்திவசமாக நாங்கள் காயத்திரி மந்திரத்தைப் பயின்று வந்தாலும் நான் என்று உணர்வுடன் ஜபிக்கிறோ மேயன்றி நாங்கள் என்று தன்னை மறந்த நிலையில் ஜபிப்பதில்லை.

நஹ் - நமம்

தீயோ - புத்தியின் சக்தி

பிரசோதயாத - வெளிப்பட்டடும் ஒரு மனிதனின் புத்தியைப் பிரகாசிக்க வேண்டும் என்று பிரராத்தனை செய்ய வில்லை. எல்லாப் புத்திகளும் பிரகாசிக்க வேண்டும்.

சேர்ந்து செயல்படும் சமூக ஒட்டுறை இப்போது நவிந்து கொண்டே வருகிறது. சுய ஸாபம் சுய உணர்வுக்கும் இப்போது அதிகமாகிக் கொண்டு வருகின்றன. வேதம் சாஸ் திரம், பூரணம் இதிகாசம் ஆகிய வற்றில் எல்லாம் நாங்கள் என்ற சமூகத்தை ஒட்டிய சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறோம்.

குறுகிய மனமுடையவர் உலக ஆசைகள் நிறைவேற்றுவதை மனதில் கொண்டு, குறுகிய வழியாகிய நான் என்ற பொருளிலேயே இவற்றை அற்ந்து கொள்கிறார்கள். இந்த வழியை எந்தப் புனித நாலும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.

(சாயி அங்கமுதம் - கோடை 1993 ப 179)

சுயநலம் பொது நலமாக வேண்டும். உண்மையான சுயநலம் பொது நலம் பெறுவது “தன்னைத் தான் காதலன் ஆயின் எனைத்தொன்றும் துன்னங்க தீவினைப்பால் (அதி21 - 209)

கருத்து- “ஒருவன் தன்னைத் தான் விரும்பி வாழ்பவனாயின் நீய செயலாகிய பகுதியை எவ்வளவு சிறியதாயினும் பொருந்தாமல் நீக்க வேண்டும்”.

“என்னில் யாரும் எனக்கிணியார் இல்லை” - தேவாரம்.

நான் எனக்கு எப்படி இனிய வன் ஆடுவது?

“தெய்வத்துவம் என்ற இனிமை எங்கும் நிறைந்தள்ளது. ஆகவே உமது ஒவ்வொரு செயலும் இனிமையாக இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பார்வையும் இனிமையாக இருக்க வேண்டும். நீங்கள் கூறும் ஒவ்வொரு சொல்லும் இனிமையாக இருக்க வேண்டும். உங்கள் புலன்கள் வழியாக வெளிப்படுத்தாம் ஒன்றொன்றும் இனிமையாக இருக்க வேண்டும்.

நயனம் மதுரம் வசனம் மதுரம் ஹஸ்தம் மதுரம் பாதம் மதுரம் சர்வம் மதுரம் மதுராதிபதி மதுரம் மதுரம் மதுரம் மதுரம்

கன்னும் இனிமை சொல்லும் இனிமை கையும் இனிமை காலும் இனிமை அனைத்தும் இனிமை மதுரைத் தலைவர் இனிமை இனிமை எங்கும் இனிமை

இதுவே ஏகத்துவத்தின் (ஒன்றின், ஒருமையின்) முக்கிய இயல்பு. (பிரசாந்தியில் அபிரதவர்ஷின் (5) ப 63) இதுதான் ஒன்பது ஒழுக்கக் கோவையின் சாரம்.

இதுதான் வழி (ஒன்பது ஒழுக்கக் கோவை)

இலக்கு அவன் (தெய்வீகம்)

இனிமையான பொழுது, அவன், அந்த ஒன்று, அங்கு தானாக வருகிறது.

“மதுர மதுர ஹருதய நிவாஸா”

(சந்தர்ம பஜுனை 39-2ம் பாடல்)
(இதன் கருத்தை அறிந்து கொள் வோம். இரண்டொரு எழுத்து உண்மையைத் தராது)

பழம் பழுத்தால் கவை, மணம், பிரகாசம், ஒரு பூரணத்துவம் இப்படிப்

பலவற்றிற்கு அது உரித்தாகிறது. அது பலரை இழுக்கிறது.

சாயிபாபா சொல்கிறார். புட்பர்த்திக்கு வருபவர்கள் அழைக்கப் பட்டவர்களா? இங்கு வருவேண்டாம் என்று நான் சொல்கிறேன்.

நீங்கள் இனிமையானால் நான் வருவேன்.

இதற்கு முதலீல் ஒரு வழி

பஜுனைப்பாடல்களில் எத்தனை யோ இடங்களில் நான் எனக்கு என்று வருகிறது. அவற்றை எமக்கு, எங்க ஞக்கு என மாற்றுகிறோம். அப்படிச் சொல்லும் பொழுது வரும் ஆனந்த த்தை அநுபவிப்போம். அப்பொழுது ஒரு பரவலான அன்பு அதிர்வலை உண்டாகும். அது எங்குமுள்ள எல்லா மான சாயியின் அணையீரிப் பெருகிய அண்டு அலைகளைடன் இணையாட்டும்.

என்னுடைய ஆசியும் உன்னுடைய ஆர்வமும் இணையும் பொழுது (+V & -Ve) ஒரு மாற்றம் வரும் என்கிறார் கவாமி.

பஜுனைப் பாடல்கள், தேவாரம், திருவாசகம், பக்திப் பாடல்களை ஆனந்தம் மீதூர் நாம் அனுபவிக்கின்ற சந்தர்ப்பங்களில், பாடும் சந்தர்ப்பங்களில் பாடி முதலில் நான் என்ற ஒவ்வொன்றும் மாற்றம் வேறு வேறு, விகாரங்கள், இவைகளை விலக்கி நாங்கள் ஆவோம். பூரணமாவோம்.

சமித்தி அலுவல்களில் மற்றவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுப்போம். நாங்கள் ஆவோம். அவர்களின் வாழ்த் துக்கங்களைப் பெறுவோம். அதில் ஊறும் இனிமை, ஊற்றான உண்ணார் அழுது, உடையவள் அங்கே ஆட்சிப்பியட்டும்.

ஏனெனில் அப்பொழுது அந்த இனிமையான நான்தான் அந்த உண்மை, அந்த நான் தான் வழி. அந்த நான் தான் நெறி.

ஸ்ரீ. க. சிவபாதவிநுதாஸ் வாஸ்திவா.

அன்புடன் எம்மைக் காப்பீர்!

திருமதி. சரஸ்வதி கணகரத்தினம்,
கோப்பாய்.

நூனத்தீன் உருவாய் வந்து
நூலத்தைக் காத்து நீண்று
நாமமும் வீளங்க நன்றேக
நாளீலம் போற்றி நிற்கும்
மானிட தெய்வம் நீரே
மனதீனிலும்பை நாமும்
நாளீலும் பொழுதும் நாவால்
நயமுடன் ஏத்தி நீண்றோம்.

அஹிம்கசரின் ஆண்டு தானும்
அகன்றியும் அந்தீ வேளை
அவலங்கள் போக்கி நீண்று
அன்புடன் எம்மைக் காப்பீர்!
ஆண்டுகள் பலவாய் இங்கே
அல்லவுற் றழிவீல் ஏங்கும்
மாண்புடை நம் மினத்தை
மனுநேய மலியக் காப்பீர்!

கலகங்கள் யீக யிருந்த
கலிகாலம் கலங்கி நீண்றோம்
கனத்தீரும் களங்கள் ‘ஹிம்கச’
மனத்தீனில் மாளாத் துன்பம்
அனைத்துமே போக்கி நன்றாய்
அபயமும் அளிப்பீர் இன்று
அன்பே என்னும் ஆயுதத்தால்
அனைத்துயீர் யாவும் காப்பீர்!

பஜனனதான் தரும் அமைதீ
பாபா! உன்நாமம் சொல்லிக்
கடவுளர் கண்டோய் யாமும்
தவலைகள் கலைய நீண்றோம்!
சத்தீயம் தர்மம் சாந்தீ
நீத்தீயம் பீரேயை கண்டோய்
அத்தனுன் அபயக் கைகள்
ஆழுகல் அளிக்கக் கண்டோய்.

அகிலத்தில் அழிந்து தர்மம்
அதர்மமே மிகுந்த வேளை
அவதாரம் பலவும் செய்து
அழிவினில் மனிதம் காத்த
பகவானே பணிந்தோம் பாபா !
பணிவுடன் வேண்டி நீற்போம் !
பாமாலை குட்டி நின்றோம்
பாங்குடன் எம்மைக் காப்பீர் !

அன்பினால் அகிலம் ஆளும்
அவதாரத் தெய்வம் நீரே
இன்பமே குழ கவப்பீர் !
இன்பவேம் ஈழ நாட்டில்
மன்பதை மாளா நீற்க
மலிந்தீன இனக்கம் கண்டு
அன்புடன் இன்பாய் வாழ
அனுதினம் காத்து நீற்பீர் !

சாயி சுப்ரபாதம்

திருமதி. ம. சாவாஸ்வாமி

சாயி சுப்ரபாதம் நம் சுவாமி யின் பஜனை புத்தகங்களில் காணப்படும் ஒரு விடயமாகும். சாயி அடியார்கள் பலர் வியாழன் பஜனைக்கு மட்டும் கலந்து கொள்வதையே வழக்கமாக உடையவர்கள். சாயியின் போதனைகளை படிப்பவர்களே அதன் படி நடப்பவர்களே ஒரு சிலரே. போதனைகளை அறிந்தவர்களும் ஒரு சிலரே.

இதனை கருத்தில் கொண்டு சுப்ரபாதம் என்றால் என்ன? இது சாதனை செய்ய வேண்டியதா? இறைவன் துயில்கிறாரா அவரை எழுப்புவதா? என்று பலர் சிந்தனை செய்யலாம்.

சுப்ரபாதம் என்றால் ஸ் நல்ல, ப்ரபாதம் விழியற்காலை நல்ல விழியற்காலை அதாவது Good

morning என்பது பொருள். இது இறைவனை துயிலெழுச் செய்யும் பிரார்த்தனை அல்ல. எம்முள் இருக்கும் தெய்வீக சக்தியை விழித்தெழுச் செய்யும் பிரார்த்தனையே. தெய்வீக சக்தியுடன் நாம் செய்யும் காரியம் மனைத்தும் தெய்வீக காரியமாக அமைய பாடுவது சுப்ரபாதம். திரிகரண சுத்தியுடன் அதாவது என்னம் சொல் செயல் நேர்பட காரியம் ஆற்றுவது தெய்வீக காரியம். இதற்கு உதவும் பிரார்த்தனை ஸ்ப்ரபாதம். ஸ்ப்ரபாதத்தை காலையில் பாடும் போது எம்முள் தெய்வம் உண்டு என்பதை நாம் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்கிறோம். இக்கடவுள் நாம் செய்யும் காரியம் ஒவ்வொன்றையும் ஏற்றுக் கொள்வாரா? கடவுளுக்கு இது பிடிக்குமா என ஒவ்வொரு காரியமாற்றும் போதும் நாம் சிந்திப்பதால் எஃது காரியங்கள் அனைத்தும் தெய்வீக

காரியமாகிறது.

'ஸல்வராம்பா சுத' என்பது எம்மையே குறிப்பிடுகிறது. நாம் எல்லோரும் முடிவில்லாத தெய்வீகத்தின் குழந்தைகள், புட்டப்பந்தி எமது உடல், பக்தர்கள் எனக் குறிப்பிடப்படுவது எமது இந்திரியங்களே.

முதற்பாடலில் தெய்வீக காரியம் ஆற்றவும், இரண்டாவது பாடலில் உலகத்தற்கு மங்களம் உண்டாக வேண்டும் எனவும், முன்றாவது பாடலில் சேவக ஜனங்கள் என கை கால் உறுப்புகளையும், நாலாவது பாடலில் நாம சங்கீர்த்தனை செய்ய வாயையும், பக்தி ரசம் நிரம்பிய மனதையும், ஐந்தாவது பாடலில் நறுமணமிக்க மஸர்கள் என்று மூக்கு நல்ல மணத்தை உணரவும். பாத பூஜை செய்யும் உடம்பையும், விபரித்துக் கூறப்படுகிறது. ஆறாவது பாடலில் தர்ஸனம் பெறக் காத்தி ருக்கும் கண்களையும், மந்திர உச்சாடனம் செய்யும் வாயையும். ஏழாவது பாடலில் அற்புதங்கள் கேட்ட காதுகளையும், எட்டாவது பாடலில் தூய்மையான பரிசுத்த இதயத்தையும், மாலை ஏந்திய கைகளையும், தெய்வீக கீதம் பாடும் வாயையும் கூறப்படுகிறது. மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி இவை அனைத்தும் தெய்வீக மான செயல்களை அதாவது தெய்வத்தை பார்த்தல் தெய்வ இசை பாடல் தெய்வ அற்புதம் கேட்டல், தெய்வீக சிந்தனை, தெய்வீக மணத்தை உணரல் என பொறிகள் நல்வழிநடக்க தெய்வச் சக்தியை வேண்டி நிற்பதை ஸ்ப்ரபாதம் விளக்குகிறது.

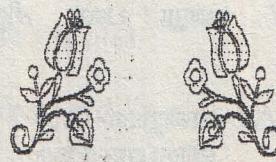
கடைசியாக பத்தாவது பாடலில் இந்த புண்ணிய காரியத்தை எவர் ஒருவர் தினம் தினம் பாடுகிறார்களோ அவர்கள் பேரறிவை பெற்று உயர்ந்த இடத்தை அதாவது பரமபதத்தை அடைகிறார்கள் எனக் கூறப்படுகிறது.

அதிகாலையில் செய்யப்படும் பிரார்த்தனை அன்றைய நாள் முழுவதையும் ஆனந்தமாகக் கழிக்க உதவுகிறது. பிரார்த்தனை பக்தியுடன் பாடப்படும்போது அது நிச்சயம் 'பலனளிக்கும்'. ஒவ்வொரு பாடலின் கருத்தும் உணரப்படும்போது தான் எமக்கு பக்தி ஏற்படுகிறது.

எனவே ஸ்ப்ரபாதம் அதிகாலையில் பாடப்படும்போது எமது தெய்வீக சக்தி தெய்வீக காரியமாற்ற வழி வகுக்கிறது. ஸ்ப்ரபாதத்தில் பொறிகள் அனைத்தின் புலனுணர்வுகளும் தெய்வீகமாக இருக்க, தெய்வீக சக்தி எம்முள் இருந்து வழிநடத்த வேண்டப்படுகிறது. அன்றாடம் அதிகாலையில் இச்சாதனை செய்யப்படும்போது எமது காரியங்கள் தெய்வீகமாக அமையும்.

எமக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கும் விலங்குகளான நூள்மடு, எலி, வெளவால், ஆங்கை, பாம்பு, கொடுக்கள் போன்றவை இருளை நாடுவன் குரிய ஒளியைக் கண்டதும் மறைந்து விடுகின்றன. அதுபோல் எம்மில் தெய்வீக ஒளி பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தால் காம குரோத லோப மோக மத மாத்சர்யம் என்ற தீய உணர்வுகள் நீக்கப்பட்டு சுத்யம், தர்மம், சாந்தி, பிரேமை அகிம்சை என்ற மேம்பாடான குணங்கள் எம்மில் இடம்பெறும்.

எமது இந்திரியங்கள் மனம் வழிபோகாமல் புத்தியால் வழிநடத்தப்படும். நாம் எமது பயணத்தை அன்னமயகோசத்திலிருந்து உள்ளிருக்கும் ஆத்மாவை நோக்கி ஆரம்பிக்கிறோம்.



தேவி நவராத்திரியின் சிறப்பு |

பகவான் பாயாவின் அருளுறை

தேவி நவராத்திரி என்றால் என்ன? ஒன்பது இரவுகள் - இரவுகள் என்றால் இருள் - அதாவது அக்ஞா னம். ஒன்பது வகையான அகங்காரமே மனிதனுக்கு ஒன்பது இரவுகளைக் கருதப்படுகிறது. தேவி என்பது பார்வதி - பரமேஸ்வரன், லட்சமி-நாராயணன், சரஸ்வதி-பிரம்மா என்று ஒவ்வொரு ஜோடியிலும் முன்னால் கூறப்படும் பெண்பால். இதன் கருத்து என்ன வென்றால் மனிதப் பிறவி சக்தியின் மூலமே சாத்தியமாகிறது என்பதே. இந்த மூன்று சக்திகளும் முறையே தூர்க்கா, லட்சமி, சரஸ்வதி என்று அழைக்கப்படுகின்றன. பிரகிருதியே சக்தி-பரமாத்மாவே சக்தியை அடக்கி வைக்கும் பரம்பொருள். மூன்று சக்தி களும் மூன்று குணங்களைக் குறிப்பதை. சத்துவங்கள் லட்சமி, ரஜோ குணம் சரஸ்வதி, தமோ குணம் தூர்க்கை-பிரகிருதியும் மூன்று குணங்களைக் கொண்டவையே. ஆகவே தூர்க்கா, லட்சமி, சரஸ்வதி என்ற குணவடிவங்கள் மூலம் பிரகிருதியை வழிபடுவதே இந்த நவராத்திரியின் சிறப்பு. பரமாத்மாவென்பது (positive) நேர்மறை பிரகிருதி என்பது (negative) எதிர்மறை இவ்விரண்டும் இணைந்தால் தான் படைப்பே சாத்தியமாகும். படைப்புக்கு பிரகிருதியே மூலாதாரம். உங்கள் கையில் மிகவும் உயர்ந்தரக் விதைகள் இருக்கலாம். ஆனால் அவைகளை பூமியில் நட்டால்தான் மரம் வளர்ந்து பழம் தரும். எவ்வளவு சக்தி வாய்ந்தவையாயிருப்பினும் கையிலேயே வைத்திருந்தால் எவ்விதப் பயனுமில்லை.

பிரகிருதி வழிபாடு

அறிவின்ததை அகற்ற வேண்டுமானால் பிரகிருதியை ஆராதனை

செய்தல் அவசியம். இதற்கு பரமாத்மாவின் அனுக்ரஹமும் தேவை. அப்படியின்றி பரமாத்மாவை உதாசீ னம் செய்து பிரகிருதியை மட்டும் வசப்படுத்த முயன்றால் இது இராவணனின் செயலே ஆகும். இராமரை விரோதித்து சீதை எனும் பிரகிருதியை தன்வசம் வைத்ததால் தனது நாசத்தை தானே தேடிக்கொண்டான். இராமனின் அனுக்கரஹமிருந்தால் அவனுக்கு சீதையும் அருள்புரிந்திருப்பாள்.

இந்த மூன்று குணங்களால் ஆன பிரகிருதி ஆராதனையின் உடக்கருத்து என்ன? இதயத் தாய்மை, வாக்குத் தூய்மை, செய்கையில் தூய்மை மூன்றும் தேவை. இவையே 'த்ரிகரணம்' அதாவது மூன்று கருவிகள் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. (முனோ, வாக், காயம்) த்ரிகரண சுத்தியே தெய்வானுக்ரஹத்தைப் பெறச் செய்யும். இதைக் கருத்தில் கொண்டே மனிதனின் தன்மை இந்த த்ரிகரண சுத்தியைச் சார்ந்துள்ளது என்கிறோம்.

இதயமே சகல ஜஸ்வரிய ஸ்வருபியான லட்சமிக்கு ஒப்பிடத்தக்கது. வாக்கு எனும் சொற்றிறன் சரஸ்வதிக்கு ஒப்பிடப்படுகிறது. செயற்தி நனே தூர்க்கைக்கு ஒப்பிடப்படும். "மனஸ் ஏகம் வசஸ் ஏகம் கர்மண் ஏகம் மகாத்மானம்" என்னம், சொல், செயல்படுவவரே மகாத்மா எனப்படுவார். மனிதத்தன்மையை இப்படி சீராக வளர்ப்பதற்கே இந்த நவராத்திரி வழிபாடு எந்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பிரகிருதியிலிருந்து ஒருவாக்கப்பட்டதே இந்த மானிட சர்ரம்.

பராப்ரச்சி அப்ராப்ரக்ருதி

இதில் பராபிரக்ருதி, அபராபிரக்ருதி என்று இரண்டு வகைகள் உண்டு.

அபராபிரக்ருதி என்பது எட்டு செல்வங்களுடன் கூடியது. தீய குணங்களான காம, க்ரோத, லோப, மோஹ, மத, மாதசர்ய மென்பவைகளுடன் சித்தம், புத்தி, அகங்காரம் இவைகளும் சேர்ந்ததே அபராபிரக்ருதி. இதில் மற்றொன்றும் உள்ளது. ஐந்து கோசங்களான அன்னமய, பிராணமய, மனோய, விக்ஞானமய, ஆனந்தமய கோசங்களுடன், மனது, சித்தம், அகங்காரம் இவைகூடி எட்டுவித ஜஸ்வர்யங்களாகவும் இந்த அபராபிரக்ருதி குறிப்பிடப்படுகிறது.

'பராபிரக்ருதி' என்பதே உயிர்முச்ச. எட்டுவிதமான ஜஸ்வர்யங்கள் இருப்பினும் இந்த உயிர்சக்தி இல்லாவிடில் அது 'சவுமே' ஆகும். உயிர்சக்தியே சைதன்யம். இந்த பராபிருக்ருதியான உயிர்சக்தியை ஆதாரமாகக் கொண்டு எட்டு ஜஸ்வரியங்களையும் (அபராபிரக்ருதியை) இயக்குவதே மனிதனின் சிறப்பு.

முன்காலத்தில் உலகத்தின் மொத்த ஜனத்தொகை 100 கோடியாக இருந்தது. இப்போது 1000 கோடியாக இது அபிவிருத்தி அடைந்துள்ளது. ஆனால் இதில் மோட்சத்தை நாடுபவர்கள் மிகக் குறைவே. முன்காலத்தில் தெய்வீக உணர்வு மிகவும் பரவலாக இருந்தது. இன்று ஆக்தி கம் நலிவற்று நாத்திகம் அதிகமாக வளர்ந்து மனிதர்கள் பொதிகமான உலக சுகங்களிலேயே நாட்டம் கொண்டுள்ளனர். மனிதர்கள் மோட்சம் அல்லது முக்தியடைல் பற்றிய எண்ணமே இல்லாமல் உலக வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

மோகநாசமே மோகந்தம்.

'மோகந்தம்' என்பதில் முன்று எழுத்துக்கள் உள்ளன. 'மோ' என்றால் மோகம். 'ந' என்றால் 'நாசம்' மு' என்றால் முக்தி. மோகம் அழிந்தால் முக்தி கிட்டும் என்பதே இதன் பொருள். இப்போது மோகம்

எல்லையின்றி வளர்ந்துவிட்டது. இதைக் குறைக்கவே பிரவிஷ்ணை செய்யப்படுகிறது. இலட்சுமி எப்போதும் மினுமினுப்பாக ஓளிவீசிக்கொண்டிருக்கும் இச்சா சக்தியே. சரஸ்வதி யோ ஞானத்தின் சின்னம். வாக்கு சத்தத்தை அளிப்பது சரஸ்வதி. தூர்க்காவும் பளபளப்பாகவே ஓளிவீசும் தேவி. (கிரியாசக்தி) இந்த நவராத்திரி யில் தூர்க்கா பூஜையுடன் துவங்கி, ஸ்த்ரை பூஜையில் மகிழ்ச்சியுடன் திளைத்து சரஸ்வதி பூஜையுடன் ஞான ஓளிபெறும் வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. மாணவர்களும் சரஸ்வதி பூஜையில் புத்தகங்களை வைத்துப் பூஜை செய்கிறார்கள். புத்தகங்களுக்குப் பூஜை செய்கின்றனரேயன்றி 'மஸ்தகம்' என்ற தமது அறிவுக்கு பூஜை செய்வதில்லை. இன்று நாகரீகம் பெருகப்பெருக தத்துவார்த்தங்கள் சரியாக பின்பற்றப்படுவதில்லை.

வெளிப்படை பூஜையால் பயனில்லை

அக்காலத்தில் பண்டிகை தினங்கள் புனிதமாகக் கொண்டாடப்பட்டன. இன்று பண்டிகைகள் படங்களை வைத்து அர்ச்சனை மற்றும் செய்கிறார்களேயன்றி அதில் பக்தி சிரத்தை சுறிதும் இல்லை. சர்ம நிலையாக இருந்தால்தான் மனது நிலைப்படும். சரித்தை ஆட்டிக்கொண்டு வெளிப்பகட்டிற்காக பூஜை செய்தால் என்ன பயன்? மனது ஒரு பாத்திரத்தில் உள்ள நீர் போன்றது. பாத்திரம் அசைந்தால் அதில் உள்ள நீரும் தானே அசையுமல்லவா? அதனால் தான் தியானம் செய்தல் முக்கிய பயிற்சியாக குறிப்பிடப்படுகிறது. புலன்களையும் மனதையும் அடக்கி சரித்தை ஒரேநிலையில் இருத்தி ஆடாமல் அசங்காமல் தியானம் செய்தலுக்குண்டும்.

"ஸ்ரேயோஹி தயானம்ப்யாஸாத்" என்பது கீதைவாக்கியம்.

தேகம் நிலையாயிருப்பது முக்கியம். மனதும் நினைப்பட்டால் புத்தி பிரகாசிக்கும். இரண்டு நிமிட நேரம் சரியாக அசையாமல் இருக்க முடிவு தில்லை. நேராக உட்காரப் பயில வேண்டும். இல்லாவிடில் ஈடு பிங்களா முதலிய நாடிகள் வளைந்து விடுகின்றன. குண்டலினி சக்தியும் வீணாகிறது. குரங்கு எப்போதும் ஒரு நிலையிலிருக்காது. பார்வையும் ஒரு பக்கம் இராது. மனிதன் குரங்கிலிருந்து வந்தவனாதலால் பித்து பிழித்த குரங்குபோல் ஆடி வருகிறான். இதைத் தவிர்த்து நேராக நிலையாக அமரப் பழகவேண்டும்.

பண்டிகையின் ஆஸ்மீகச் சிறப்பு

எவரும் பண்டிகைகளில் ஆஸ்மீகச் சிறப்பை உணர முயல்வதில்லை. பொம்மைக் கொலு வைப்பதிலும் ஓர் உட்கருத்து உள்ளது. இப்பொம்மைகள் பெளத்க உருவங்கள். மனம் மயமானவை. இப்படிப்பட்ட பூஜையில் இந்த மன சார்ந்த பொருட்களை முக்கியமாகக் கருதாது. சின்மயசக்தியையே போற்றி வழிபாடு வேண்டும். பிரும்மா என்றால் எங்கும் வியாபித்திருப்பவர். அதுவே சைதன்யம். இது எல்லோருக்குள்ளும் உள்ளது. இதை உணர மனிதன் முயல வேண்டும். மனித வாழ்வில், சர்ம், புலன், மனது, சித்தம், புத்தி இவை முக்கியமா? இவை யாவும் எனது என்கிறோம். அப்போது இவையாவும் கருவிகளே. ‘நான்’ என்பதே எஜமான். அதுவே ஆத்மா. அதனால் தான் பரமார்த்திக பாவனையுடன் நாம் இவைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இதை போதிக்கவே மாமுனிவர்களும் மகாதமாக்களும் தோன்றினர்.

மனதுப் பின்பற்றுவதைவிட்டு உங்கள் மனச்சாட்சியை (conscience) ஜ பின்பற்ற வேண்டும். சர்ம் நீர்க் குமிழி போன்றது. Conscience எங்கி ருந்து வந்தது. எங்கும் பரவி நிறைந்

துள்ள சைதன்யமெனும் Consciousness விடுக்கு இது வந்தது. இந்த conscience தான் மனது. Conscious தான் சர்ரம். மனது பலவற்றை. ஆத்மாதான் பலமானது.

1. நீ யாரென்று நினைக்கிறாயோ அதுவே உணர்வு. The one you think you are Conscious.
2. நீ யாரென்று பிறர் நினைக்கின் நன்றோ அதுவே மனசாட்சி. The one others think you are Conscious.
3. நீ உண்மையில் யாரென்பது - சைதன்யம். The one you really are - Consciousness.

இதையே அராபிய மொழியிலும் I am in the light - நான் வெளிச் சத்தில் இருக்கிறேன். பிறரைச் சார்ந்திருக்கிறேன் என்று முதலில் கூறி, பிறகு light is in me - ஒனி என்னிடமுள்ளது என்ற கூறினார். கடவுசியில் நுபிகள் நாயகம் I am the light - ‘நானே ஒனி’ என்று போதித்தார்.

முதல் கட்டமே ‘Conscious’(உணர்வு) இரண்டாவது கட்டம் ‘Conscience’ (மனச்சாட்சி)

மூன்றாவது கட்டம் ‘Consciousness’ (சைதன்யம்) இதுவே குறிஸ்துவ மதக்திலும் கூறப் படுகிறது. முதலில் I am the messenger of God ‘நான் கடவுளின் தூதன் என்றார் ஏசு. இதில் கடவுள் வேறு தான் வேறு என்ற தவைத் தத்துவம் தடங்கியுள்ளது. இதுவே நீ யாரென்று நீ நினைக்கும் நிலை. இரண்டாவது கட்டத்தில், “I am son of God” “நான் கடவுளின் மகன்” என்றார் குறிஸ்து. இதில் கடவுள் டைய அம்சம் என்ற நிலை அடையப் பட்டது. இதுதான் பிறர் உண்ணை

யாரென்று நினைப்பார்களென்பது அடுத்து “I and my father are one” “நானும் பிதாவும் ஒன்றே” இதுவே “I am the light” நான் ஒளியே என்ற நிலை. இந்நிலையிலேயே உனது உண்மையான நிலை. (“What you really are”) இதுவே Consciousness - இது வந்தபோதுதான் “Holy Ghost” என்ற கறுப்பட்டது. இதையே வேதாந்த மொழியில் “தூரிய” நிலை என்றனர். ஆகவே எல்லா மதங்களும் ஒரே சத்தியத்தையே போதிக்கின்றன. இதை விசாலமான மனப்பாங்குடையவரை புரிந்து கொள்வார்களேயன்றி குறுகிய மனப்பாள்ளையினர் புரிந்து கொள்ளமாட்டார்கள். ஒருவருக்கொருவர் வேறுபாடு கற்பித்துக் கலகம் செய்வர்.

பிரகிருதி அழாதனை ஏன்?

தேவி நவராத்திரி என்றால் பிரகிருதியான பூமிதேவியை பூஜிப்பதே. மனிதருக்குத் தேவையான பொருட்கள் யாவும் பூமியின் அடியிலிருந்தே கிடைக்கின்றன. பூமியில் கிடைக்கும் பிராணவாயுவையும் நீரையும் எடுத்துக் கொண்டுதான் விஞ்ஞானி சந்திரமண்டலம் செல்கிறான். உணவும் இங்கு விளைவதிலிருந்து எடுத்துச் செல்கிறான். ஆகவே மனிதருக்குத் தேவைப்படும் உணவும் மற்று அத்தியாவசியப் பொருட்களும் பூமியில்தான் கிடைக்கும். மேலே பறந்து செல்கிறோ மென்று கருதலாம். அங்கு உள்ளது Ether. அதற்கு மேல் Ozone என்ற தீரை உள்ளது. குரியனின் கிரணங்கள் நேராக பூமியில் விழுந்தால் அதிக பாதிப்புகள் விளைவிக்கும். இதைத் தடுத்து (filter) வடிக்கட்டி அனுப்புகிறது இந்த Ozone ‘ஒலோன்’ என்ற பறப்பு. ஆனால் இன்று மனிதர்கள் தங்களின் சுயநலத்திற்காக பெருவாரியாக புகைக்கும் வாக்கள் களும், அதிக தொழிற்சாலைகளும் நிர்மாணித்து பெரும் புகைப்படலத்தை

உற்பத்தி செய்து இந்த ஒலோன் திரையில் ஓட்டை ஏற்படுத்தி விட்டனர். ஆகவே குரிய கிரணங்கள் நேரிடையாக பூமியில் வீழ்ந்து விடும் அபாயம் நீர்ந்துள்ளது. இதைத் தடுத்து நிறு த்த அமெரிக்கா, ரஷியா, ஜரோப்பா போன்ற நாடுகள் ஒத்துழைத்து வழி முறைகள் தேடுகின்றனர்.

இதற்கு ஒரே வழி என்னவென்றால் தொழிற்சாலைகளிலும் வாக்கங்களி லும் எழும் புகையைக் குறைப்பதே ஆகும். ஆனால் இன்று அரசாங்கம் தொழிற்சாலைகளை அதிகமாக நிர்மாணிக்க திட்டமிட்டு வருகிறது. அதே சமயம் ‘ஒலோன்’ திரை பாதிக்கப் படும் அபாயமும் அதிகரிக்கின்றது. இப்படி எதிர்மறையான திட்டங்கள் போட்டால் எப்படி நாடு நலனடைய முடியும்?

சுற்றுப்புற சூழ்நிலை தூய்மைப் படுத்துதல்

இருப்பதை நன்கு சர்படுத்துதலே முக்கியம். இப்போது மனிதரிடம் விசாலமான மனப்பாள்ளை பெருக வேண்டும். நவராத்திரியில் பிரகிருதி யை வழிபாடுவது என்றால் இயற்கையளிக்கும் நல்ல பொருட்களையும் சக்தியையும் காற்று மண்டலத்தையும் தூய்மையாக்கி இயற்கையை அழிக்கும் நாச வேலைகளைத் தவிர்த்துப் போற்றிக் காக்க வேண்டும். பிரகிருதி சக்தியை வீணாடிக்கக்கூடாது. வெளிச் சத்தை வீணாடிக்கீற்றாம். தேவைக்கு ஏற்றபடியே அதை பயன்படுத்த வேண்டும். அதேபோல் தண்ணீரையும் மிகவும் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். கைகழுவ ஒரு சிறு குவளை தண்ணீர் போதும். ஆனால் குழாயைத் திறந்து ஒரு குடம் நீரை இதற்காக வீணாடிக்கின்றனர். இது கங்கையை வீணாடிப்பதாகும். காற்று தேவை. அதிக காற்று நமக்கு உபாதையை விளைவிக்கும். காற்றில்

நல்ல சப்தங்களை ஓலியாகக் கலக்கி விட்டு தூய்மைபடுத்தவேண்டும். மாசு நிறைந்த காற்றை கவாசித்தால் நமக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும். தீவைப்பதிலும் சில மாசுபடிந்த குப்பைக்குத் தீ முட்டுகிறோம். இதிலிருந்து எழும் புகை காற்றை மாசுப்படிந்து கிறது. இந்தப் புகை எப்படிப்பட்டதோ அப்படியே மேகமும். மேகம் எப்படிப்பட்டதோ அப்படியே மழை. மழையைப் பொருத்தே நிலத்தில் விளையும் பயிரும் இருக்கும். எப்படிப்பட்ட உணவை உட்கொள்கிறோமோ அப்படிப்பட்ட புத்தியே வளரும். எண்ணங்களும் உணவைச் சார்ந்ததே. ஆகவேதான் நகர் சங்கீர்த்தனமும் பஜுனையும் செய்யச் சொல்கிறோம். தெய்வ நாமங்களைப் பாடினால் அந்த ஒளி காற்றை சுத்தப்படுத்தவேல்லது.

உலகங்கும் பரவியுள்ள மின்சக்தி

உலகங்கும் மின்சக்தி நிறைந்துள்ளது. இது மின் அலைகளாக மாறி விடுகிறது. இவ்வளைகள் எங்கும் பரவியின்றன. கிருஷ்ண ஒரே சமயத்தில் பல கோபியர்களின் இல்லங்களில் தோன்றி காட்சியளித்ததாக புராணம் கூறுகிறது. இது எப்படி சாத்தியமாகும் என்று நமது அறிவாளிகள் கூறுவார். ஆனால் இதை அறிவினமென்றே கருத வேண்டும். ஒல்லையில் பிரதம மந்திரி பேசினால் இது எல்லா இடங்களிலும் கேட்கப்படுகிறது. ஒரே குரல் இப்படி எல்லா இடங்களிலும் கேட்கிறோம். ஒரே மனிதரை எல்லா இடங்களிலும் T. V யிலும் பார்க்கிறோம். இது அவர்கள் மரணத்திற்குப் பின்னரும் புதிவு செய்யப்பட்டு காணலாம். கேட்கலாம். விஞ்ஞானிகள் உபயினாலும் இல்லா விட்டினும் இந்த மின்சக்தி எங்கும் பரவியுள்ளது. இது யந்திர சக்தியினால் செய்யப்படுகிறது. இதுவே இப்படிப்பட்ட சாதனை செய்தால், மந்திர சக்தி எவ்வளவு தூரம் செய்

யும் என்று சிந்தியுங்கள். ஓலிகள் காந்து வழியிலே பதிந்துவிட்டால் எப்போதும் அவை அழியமாட்டா. நான் கையதரபாத்தில் கலந்து கொண்ட வீழா T. V மூலம் ஒளிபரப் பப்பட்டு டெல்லி, சென்னை, பம்பாய் எங்கும் அதைப்பார்த்ததாகக் கடிதங்கள் எழுதுகின்றனர். இது யந்திர சக்தியால் சாதிக்கப்பட்டதே. அப்படியானால் தெய்வசுக்தி மந்திரசுக்தி எவ்வளவு தூரம் சாதிக்குமென்று ஊகித்துக் கொள்ளலாம். கிருஷ்ணன் பல இடங்களில் தோன்றியது என் சாத்திமாகாது? தெய்வீகம் என்ற அலைவரிசையில் நீங்கள் உங்களை இணைத்துக் கொண்டால் கிருஷ்ணனைக் காணமுடியும்.

தெய்வத்துவம் உணரும் வழி

இல்லி ஸ்டேசனுக்கு உங்கள் ரேடியோவை டியூன் செய்தால் நியூஸ் கேட்கலாம். அப்படியின்றி வேறு தீக்கில் திருப்பினால் நியூசிற்குப் பதில் நியூசெஸ்லதான் 'கர்பு' என்ற ஒலி யின் மூலம் பெறுவீர்கள். உங்கள் இதயமே ரேடியோ. Concentration என்ற ஒருமுறைப்பாடே டியூனிங். சாட்சாத்காரமே news - சரியான ஒருமுறைப்பாட்டுடன் தெய்வ சிந்தனையில் ஈடுபட்டால் தெய்வத்தை உணரும் சித்தியை அடையலாம். "அறையில் உட்கார்ந்தால் எனக்கு ஏதாக்கர சிந்தனை வரவில்லை" என்று சிலர் முறையிடுகின்றார்கள். இதற்குக் காரணம் அவர்கள் சரியான டியூனிங் செய்யவில்லை. உங்கள் எண்ணம் வெளியே நீங்கள் விட்டு வந்த காலடிகள் மீது இருக்கின்றன. சர்வமே இங்குள்ளது. அதனால் எப்படி நீங்கள் இலக்கை அடைய முடியும்? மாணவர்கள் study செய்வது எதற்கு? Steady ஆக இருப்பதற்கே. நமது இயந்தை steady ஆக நிலையாக இருப்பதே. வெளியே உள்ள மரத்தை உதாணமாக எடுத்துக்

கொள்வோம். அதன் இலைகள் அசை வடே இல்லை. காற்று அடித்தால் தான் அசைவு இல்லாவிட்டால் steady ஒரே நிலைதான். எப்படி வெளி பாதிப் புகள் அதன் இயங்கையைப் பாதிக்கின் நன்வோ அப்படியே உங்களுடைய மனது நிலையற்றிருப்பதற்கும் உங்க எது வெளிவட்டார நன்பர்களே காரணம். உங்களைச் சுற்றியவர்கள்

எப்படியோ அப்படியே நீங்களும். நல்லோருடன் இணங்க வேண்டும்.

இன்று தேவி நவராத்திரி ஆரம்ப தினத்தில் பிரகிருதியை வழிபட்டு உள்ளத்தூப்புமையுடன் பிரகிருதி சக்தியை நல்வழியில் பயன்படுத்தி வாழ்க்கையைப் புனிதமாக்க முயல வேண்டும்.

ஆதாரம்: சனாதாசாரதி (1992) அட்டோப் [தமிழ்]

சேவைச் செய்திகள்

பாலவிகாஷ் தினம் - 15.09.2001

இலங்கையில் பாலவிகாஷ் தினம் 14.09.2001 வெள்ளிக்கிழமை எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அது ஒரு வேலை நாளானதால் அடுத்த நாள் வடப்பிராந்திய சத்ய சாயி நிலையங்களின் பாலவிகாஷ் பிரவினர் அனைவரும் சேர்ந்து யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீ சத்திய சாயி நிலையத்தில் ஒரு பெருவிழாவாகக் கொண்டாடினர். இதற்கு முன்னொடியாக 01.09.2001 அன்று 9 வித போட்டிகள் ஒரே நாளில் நடைபெற்றது. தியான கலோகப் போட்டி, கதை கலோகப் போட்டி, அஷ்டோத்திர மனஸப் போட்டி, சுப்பிரபாத மனஸப் போட்டி ஆகியவற்றில் சரியாக சொன்ன அனைவருக்கும் இறுதிநாளில் பரிசு வழங்கப்பட்டது. மேலும் கட்டுரைப் போட்டி, பேச்சப் போட்டி, வினாஷ வினா, மாலை கட்டல் போட்டி, கோலம் போடுதல் போட்டி ஆகியவையும் நடைபெற்றன. நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பாலவிகாஷ் மாணவர்கள் இப்போட்டிகளில் கலந்து கொண்டு பரிசு பெற்றனர்.

15.09.2001 அன்று பாலவிகாஷ் தினம் கொண்டாடப்பட்டது. முழுமையாக பாலவிகாஷ் மாணவர்களின் நிகழ்ச்சிகளாகவே அமைக்கப்பட்டது.

உரைச் சித்திரம், வில்லுப்பாட்டு, கும்மி, நடனம், நாடகம், தாளவியம், சம்பாஷணை ஆகிய பல நிகழ்ச்சிகள் பாலவிகாஷ் சிறுவர்களினால் நடாத்தப்பட்டது. ஏராளமான பெற்றோர்கள் சமூகமளித்திருந்தனர். இவர்களுக்காக “நல்ல சமுதாயத்தை உருவாக்குவதில் பெற்றோரின் பங்கு” என்ற பொருள் பற்றி Dr. R. கணேசமுரத்தி அவர்கள் உரையாற்றினார். இந்த நிகழ்ச்சியை திறமையாக நடாத்திய பாலவிகாஷ் குருமார் அனைவருக்கும் மத்திய ஆலோசகர் ஸ்ரீ. செ. சிவஞானம் ஜயா அவர்களினால் சேலைகள் வழங்கி கெளரவித்தார். சரியாக சுப்பிரபாதம், கலோகங்கள், அஷ்டோத்திரம், கதை கலோகங்கள் சொன்ன அனைவருக்கும் பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டன.

மத்திய ஆலோசகர் ஸ்ரீ. செ. சிவஞானம் ஜயா அவர்கள் கொடியெற்றி ஆசியுரை வழங்கி நிகழ்ச்சிகளை ஆரம்பித்து வைத்தார். இணைப்புக் குழுத் தலைவர் ஸ்ரீ. வே. சேனாத்ராஜா அவர்கள் தலைமை தாங்கி நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தினார். கல்விப்பகுதி இணைப்பாளர் திருமதி ம. சரவணபவன் நிகழ்ச்சிகளை நெறிப்படுத்தினார்.

தூஷிப்பு: யாலவிகாவி தீனப் போட்டிகளில் எல்லா மாணவர்களும் கலந்து கொண்டு மனம், விளையினா, ஆசிய எல்லாப் போட்டிகளிலும் கலந்து கொண்டுமையால் இவ்வகுடம் யாலவிகாவி ஸ்டீட்சை நடைபெறாது என கல்வி தொண்டியார் அறிவிக்கிறார்.

அன்பு வாரம் 15.10.2001 – 21.10.2001

மேம்பாடுகளின் அடிப்படையான அன்பை எல்லோரும் சிந்திக்கவும் கடைப்பிடித்தலை ஊக்குவிக்கும் முக மாக ‘அன்பு வாரம்’ ஒன்று அறிமுக ப்படுத்தப்பட்டது. அன்பு பற்றி பகவான், யேக, புத்தர் ஆகியோர் அன்பு பற்றிக் கூறியவற்றை பிரதி பண்ணி வட பிராந்தியத்தில் இயங்குகின்ற சுமார் 350 பாடசாலைகளுக்கும் 172 அரசாங்க, உள்ளுராட்சி, வங்கி, வர்த்தக, கூட்டுறவு நிலையங்களுக்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டன. இது அனைக் கூக்களின் சிந்தனையைத் தூண்டுவதாக அமைந்தது. பாடசாலை மாணவர்களிடையே 3 பிரிவுகளாக கட்டுரை, கவிதைப் போட்டிகளும் நடைபெற்றன. இவற்றில் சுமார் 600 மாணவர்கள் வரை பங்குபற்றினர். 292பேர் 50 புள்ளிகளுக்கு மேல் பெற்று சான்றி தழிகள் பெற்றனர். ஆகக்கூடிய புள்ளி கள் பெற்ற மூவருக்கு விசீட பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன.

‘அன்புவார்’ கட்டுரை கவிதைப் போட்டியில் மரிசியைப் பாணவர் விடியும்

I ம் பிரிவு - கட்டுரை

1. செல்வி. ஸு. சோபிகா (1) வேம்படி மகளிர் உயர்தரப் பாடசாலை.
2. செல்வி. கி. சுவர்ணா (2) மானிப்பாய் இந்து மகளிர் கல்லூரி.
3. செல்வி. நா. சிவபுரத்தரசி (2) இராமநாதன் கல்லூரி.

4. செல்வன். வே. சாரங்கன் (3) யாழ் இந்து கல்லூரி.

I ம் பிரிவு - கவிதை

1. செல்வி. கு. நாசிகலா (1) மானிப்பாய் மகளிர் கல்லூரி.
2. செல்வி. யோ. உமாரஜனி (2) கனகரத்தினம் ம. ம. வி.
3. சி. சுகன்யா (3) விக்னேஸ்வராக் கல்லூரி, கருவெட்டி.

II ம் பிரிவு - கட்டுரை

1. செல்வி. ச. சுகன்யா (1) விக்ரோறியா கல்லூரி.
2. செல்வி. சி. டிலானி (2) வேம்படி மகளிர் உயர்தரக் கல்லூரி.
3. செல்வி. ச. கார்த்திகா (3) மஸ்லாகம் ம. வி.

III ம் பிரிவு - கவிதை

1. செல்வி. க. ஜெனந்தனி (1) பாலசுப்பிரமணியம் ம. வி.
2. செல்வி. கா. மதனிகா (2) வேம்படி மகளிர் உயர்தரக் கல்லூரி.
3. செல்வி. பா. தனுஷா (2) பொலிகண்டி இ. த. க பாடசாலை.
4. செல்வி. கெளசல்யா (3) திருக்குடும்ப கன்னியர் மடம்.

III ம் பிரிவு - கட்டுரை

1. செல்வி. அ. நிசாந்தினி (1) கொக்குவில் மேற்கு சி. சி. த. க பாடசாலை.
2. செல்வன். ம. விஷ்ணுகுமாரன் (2) புற்றுளை ம. வி.
3. செல்வி. மோ. இந்துஜா (2) கொக்குவில் மேற்கு சி. சி. த. க பாடசாலை
4. செல்வி. இ. சசிகலா (3) புள்ளாலைக்கட்டுவன் அ. த. க பாடசாலை.

28.10.2001 அன்று அன்பு வார ஒன்றுக்கடல் நிகழ்ச்சி யாழ்ப்பாணம் நிலையத்தில் நடைபெற்றது.

“இதயத்தில் அன்பிருந்தால்”
 என்ற ஒரு கருத்து நிறைந்த
 பாடலுடன் நிகழ்ச்சியின் ஆரம்பமாகின.
 மத்திய ஆலோசகர் டெ. சிவராஜம்
 ஜயா, அருட்டிரு. செ. தன்பூராசு
 அடிகளார், பேராசிரியர் பா. கோபால்
 கிருஷ்ண ஜயர் ஆசியோர் அன்புற்றி
 வெவ்வேறு கோணங்களில் கருத்துகள்
 வழங்கினர். அன்பு பற்றிய ஒரு
 நாடகம் இளைஞர்களால் நடாத்தப்
 பட்டது. வடபிராந்திய இளைப்புக்
 குழுத் தலைவர் திரு. வி. சௌநிதி
 ராஜா அவர்கள் ஆரம்ப உரை
 நிகழ்த்தினார். மனித மேம்பாட்டுக்
 கல்விப் பிரிவு இணைப்பாளர் திரு.
 K. V. சிவனேசன் நிறைவேர் நிகழ்த்
 தினார்.

45 நாள் சாதனை

அக்டோபர் 9ம் திகதி முதல் 45
 நாள் சாதனை நடைபெற்று வருகிறது.
 மாலை 7.00 மணிமுதல் 7.30 மணி
 வரை சாயிபக்தர்களால் அவரவர்
 வீடுகளில் இருந்தவாறு குடும்பத்தவர்
 அனைவரும் இணைந்து குறிப்பிட்ட
 நேரத்தில் பிரார்த்தனை செய்து
 வருகின்றனர். மாலை 7.00 - 7.20
 வரை ஏதாவது ஒரு பிரார்த்தனையும்,
 7.20 - 7.30 உரை 10 நிமிடம் ஜோகி
 தியானமும் நடைபெறுகிறது.

பாடசாலைச் சீருடைகள் கொடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டது.

காட்டுப்புலம் பாடசாலை மாணவர்களின் சீருடைகள் கொடுத்துக் கொடுக்கு, இலவச துணி வழங்கப்பட்டும், சீருடைகள் அணிவதில் கஷ்டம் ஏற்படுகிறதாக லதிப்பர் தெரி வித்ததற்கு இணங்க வடபிராந்திய இணைப்புக்கும் பாடசாலையில் பயிறும் 137 மாணவ, மாணவிகளினதும் சீருடைகளைத் தெர்த்து வழங்கியது.

அங்கீயத்தில் காருண்யா ஏஸ் கணவி சேவைகள் - தாவூழ்

செல்வச் சந்திநியில் வயோதிபர் விடுதி

செல்வச் சந்திநியில் சாவகச் சரியல் கிழந்து இடம்பெற்றதுள்ள வயோதிபர்கள் சிலர் இரவில் தங்குவதற்கு இடம் இன்றி அல்லல்படுவதாக வரபிராந்திய இணைப்புக்குமுத் தலைவர் அறிசுவந்ததும், அங்கு சென்று நிறைவேயை ஆராய்ந்தார். அவர்களுக்கு உணவு வசதிகள் இருப்பதாகவும், வயோதிபர்கள் இடங்களை அசுத்தம் செய்வார்களென அங்கி, அவர்களை இரவில் தங்குவதற்கு பல மடங்கள் அனுநதிப்படில்லையெனவும் அறியவந்தது. உடனடியாக ஆலய சுற்றாடலில் உள்ள கைவிடப்பட்ட ஒரு மட உரிமையாளர் சந்தித்து, அந்த மடத்தை திருத்தி வயோதிபர்களை அதில் தங்கவைக்க சாயிநிறுவனத்திற்கு அனுமதி பெறப்பட்டது. அதேது அந்த மடத்தின் ஒரு பகுதியை திருத்த ரூபா 16,000/- செலவாகுமென மதிப்பிடப்பட்டது.

இது சம்பந்தாக 01.07.2001ல் நடைபெற்ற இணைப்புக்குமுக் கூட்டத்தில் தெரிவித்தபோது நிலையங்கள் பல தாங்களுக்கு முன்வந்து ரூபா 11,000/- வழங்கின. மிகுதிப்பணம் இணைப்புக் குழு நிதியிலிருந்து பெறுவதென ஆலோசிக்கப்பட்டது.

தற்போது இந்த நிலையம் கொடுத்து மாத பூரண தினத்தன்று சாயி பஜைனையுடன் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. தற்போது இரவில் தங்க விரும்பும் எல்லோருக்கும் அனுமதியளிக்கப்படுகிறது. கமார் 20 வயோதிபர் வரை அங்கு இரவில் தங்க வருவதாக அறியக்கூடியதாக உள்ளது. மாதாந்த பெளர்ணமியில் மந்திரை நிலையம் பஜைனையும் நாராயண சேவையும் செய்து வருகிறது. இன்னும் பல அவசர திருத்த வேலைகளை வேண்டி நிற்கிறது இந்த விடுதி.

நியூயோர்க், வாஷிங்டன் நகரங்களில் நேர்ந்த பேரழிவில் காப்பாற்றப்பட்ட சாமி பக்தர்கள்

(கிழக்கு மண்டல நாடுகளிலுள்ள சாமி நிறுவனங்களின் தலைவரான ஸ்ரீ. R. ஹீரா அவர்களாக, மேலை நாடுகளின் நிறுவனத் தலைவரான டி. ஸ்மக்கேஸ் கோல்ஸ்டெயின் அவர்கள் மேற்குறிப்பிட்ட சம்பவம் தொடர்பாக பகவான் அருளிய செய்தியை அனைவருக்கும் அறிவித்துள்ளார் ஸ்ரீ. R. ஹீரா அவர்களினால் மத்திய இணைப்பாளர்கள் அனைவருக்கும் அனுப்பப்பட்ட அச்செய்தியின் தமிழாக்கம் கீழே தரப்பட்டனர்).

2001, செப்தம்பர் 16 (ஞாயிறு),
அன்பார்ந்த சாமி சகோதர, சகோதரிகளே,
அனைவருக்கும் சாமிராம் !

சமீபத்தில் நியூயோர்க்கிலும், வாஷிங்டனிலும் நேர்ந்த துயரச் சம்பவங்கள் அமெரிக்க மக்களைச் சோகத்தில் முழக்க செய்தன. நாம் பேரன்போடு நேசிக்கும் சுவாமிக்கு அனுப்பிய செய்தி ஒன்றில் நியூயோர்க்கில் இயங்கும் சாமி நிறுவனங்களின் தரம், அவற்றின் நிலைமை பற்றிய அறிக்கையும் அடங்கியிருந்தது.

நியூயோர்க் நகரப் பகுதியிலுள்ள சாமி நிலையங்களின் அங்கத்தவரெல்லோரும் தீங்கேதுமின்றி, சேமமாக இருப்பதாக நிலையங்கள் பிராந்தியத் தலைவருக்கு அறிவித்தன. உலக வர்த்தக மையத்தில் வேலை பார்ப்பவர்களான சாமி அடியார்களையும், வர்த்தக மையத்தில் ஏற்பாடாகியிருந்த கூட்டங்களில் பங்குகொள்ள இருந்த அடியார்களையும் எமது பேரன்புக்குரிய சுவாமி உயிரிழப்புக்கு ஆளாகாமலும், உடலூரு ஏற்படாமலும் காப்பாற்றியுள்ளார் என்று குறிப்பிட்டுப் பக்தர்களிடமிருந்து செய்திகள் நிறைய வந்துள்ளன. சுவாமியின் அடியார்களை அவர்களுற்புதம் தடுத்துக் காத்துள்ளது என்பது தெளிவு.

சுவாமிக்கு அனுப்பப்பட்ட செய்தியில் நியூயோர்க், வாஷிங்டன் நகரங்களிலுள்ள சாமி உத்தியோகத்தர்கள் சுவாமியின் திருவருள் தங்களைக் காத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து எழுதிய கடிதமும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. நேர்ந்துவிட்ட பேரழிவினால் துயரத்துக்கள் என துர்ப்பாக்கியசாலிகளுக்குச் சேவை செய்ய ஆவல் கொண்டிருப்பதாக அக்கடிதத்தில் அவர்கள் தெரிவித்தனர்.

அந்த அறிக்கைக்குச் சுவாமி பந்தலித்தார் :

“தெரியமாக இருங்கள் ! மனித குண இயல்பை அடித்துவிடும் வகையில் இப்பேர்ப்பட்ட சம்பவங்கள் காலத்துக்குக் காலம் நடக்கின்றன. மன வலுவோடு வெற்றை எதிர்கொள்ள வேண்டும். நாமஸ்மரணை செய்து இறைவனை எந்நேரமும் நினைக்க வேண்டிய சமயம் இதுவாகும்.”

— பாபா —

(சுவாமியின் இந்த பதில் எமக்கும் பொருந்தும் என்பதால் இக்கடிதத்தைப் பிரசரிக்கிறோம்.)

75 வது ஆண்டு நிறைவு பெற்று

76-ம் ஆண்டு ஆரம்பமாகும் நாளில்

பகவானை வாழ்த்தி வணங்குவோம்

உலகம் முழுவதுமுள்ள சாயி நிலையங்கள் பகவானின் 75 வது வருட பூர்த்தியாகும் இவ்வருடம் தமது வணக்கத்தையும் வாழ்த்தையும் தெரிவிப்பது நல்லது என ஒரு ஆலோசனை அளில் உலக ரீதியாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

எமது சற்குருவாகி இதயங்களில் வீற்றிருக்கும் பகவானின் அவதார தினத்தில் வாழ்த்த எமக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் தரப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு நிலையமும் ஒரு வாழ்த்துச் செய்தியைத் தயாரித்து தமது நிலைய உறுப்பினர் கருக்கு வாசித்துக் காட்டி அந்தச் செய்தியில் அவர்களையும் பங்காளிகளாக்கியின் அந்த வாழ்த்துச் செய்தியை இணைப்புக் குழுத் தலைவருக்கு அனுப்ப வேண்டும். அவர் எல்லாச் செய்திகளையும் மத்திய சபைத் தலைவருக்கு அனுப்பி அவர் மூலம் பகவானின் பாதங்களில் சமர்ப்பிக்கலாம்.

இந்த அரிய ஒரு சந்தர்ப்பத்தை எல்லா நிலையங்களும் பயன்படுத்த வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

சாயி மார்க்கரும் நன்று வாழ்த்துங்களைத் தோலிவர்க்கிறார்

வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஓனியாகி
ஹனாகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்
கோனாகி யான் எனதென றவரவூக் கூத்தாட்டு
வானாகி நின்றாயை என் சொல்லி வாழ்த்துவமே!

முனிவரம் முனிவரம் முனிவரம் - முனிவரம் - முனிவரம்
முனிவரம் முனிவரம் முனிவரம் - (திருச்சதகம் - அறிவுறுத்தல் 2)

